The Night the Time Began

By Azad Karimi

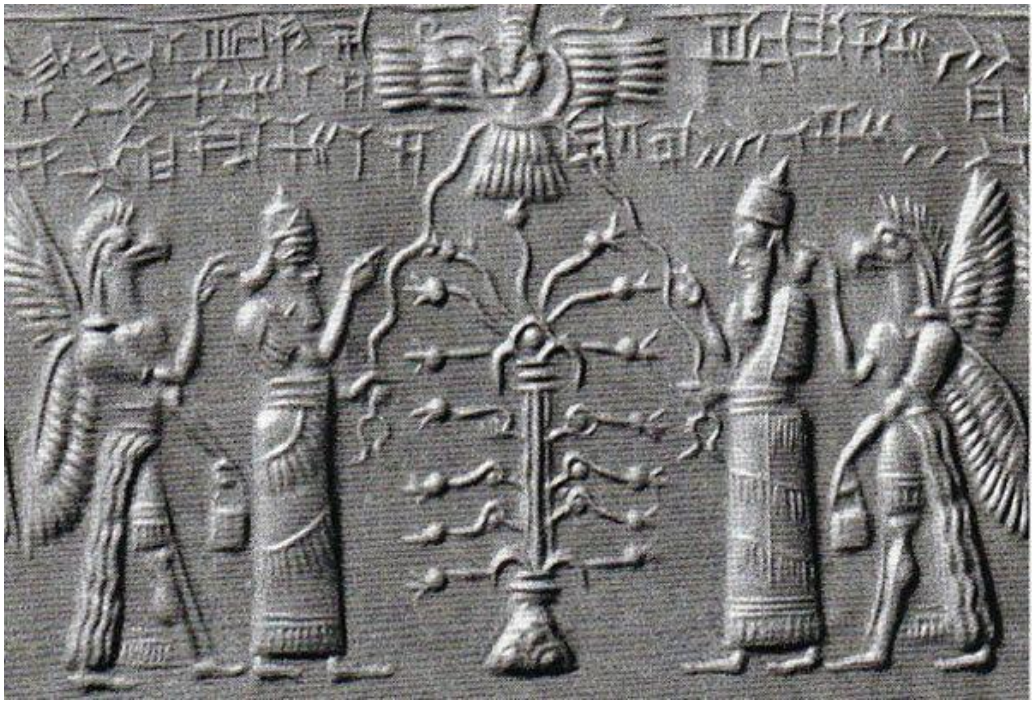

Includes translations into Norwegian and Kurdish (Kurmanji and Sorani)

Introduction

Dear reader!

The beginning of time is marked by the manifestation of darkness, followed by the appearance of the star Venus and the emergence of the crescent moon; as the night reaches its midpoint, the radiance of the moon, Venus, and the other stars and planets attains its peak. When a crimson glow appears in the east, it heralds the coming of dawn; then the sun rises, and the day begins.

Night is a time for reflection, contemplation, and tranquility; it is beautiful, and serves as the realm of a wisdom-infused shadow cast by God the Creator.

The Creator inscribed this mysterious realm upon a scroll, which was then unfurled—this realm being the cosmic expanse itself. Since written scrolls were traditionally crafted from the hides of oxen, the founders of the monotheistic tradition in ancient Kurdistan—a realm where the shadow of God manifested and which was guarded by a great divine angel—designated this primordial expanse as *Balit* or Balduzar, signifying a "winged ox with golden horns."

Thousands of years before the Great Flood, our scholarly ancestors established their civilization in the mysterious mountains of Kurdukha (known in Greek as the Zagros). They designated themselves as "Shepherds of the Arch"—guardians of the Crown of Anu, symbolized by the golden horns of the winged bull, which represented the scroll of the Creator God. While the term "shepherd"—much like labels such as "separatist" or "mountain goat"—has been weaponized by Pan-

Persians and the Pan-Turks of Azerbaijan as a political and ethnic slur against the Kurds, the truth is quite different.

In the sense I have described, our ancestors were indeed "Shepherds of the Crown"—guardians of the golden crown of Anu-Beg, which signified the manifestation of the light of the Divine Essence and the greatest angel of the Anunnaki angels. In this booklet, I present these ancestral beliefs in three languages: English, Norwegian, and the Kurmanji dialect of Kurdish.

I published a summary of this work—titled *Melli Shipak II*—two weeks ago in Persian and English; however, given its significance, I decided to release it again—this time including Norwegian and Kurdish (in two dialects)—accompanied by an extensive commentary and greater detail. You are currently reading the introduction to this book.

At the appropriate time, I will publish these articles as printed, paper-based books.

I wanted to say that I have reconstructed everything the Muslims—driven by cruelty, the madness of ideological ignorance, and the delusion of faith in God—inflicted upon the ancient religious heritage of the Kurds in the aftermath of the conquest of Mesopotamia and the Zagros.

And I am publishing this in several languages. It is with great pride that I have here rewritten and interpreted the rich and proud identity of the Kurdish nation—fulfilling a prophecy made centuries ago by the exalted prophet, Zarathustra the Sakayi—and have aligned it with the knowledge of the present day.

A crucial point to note is that the descriptions accompanying the images of Sumerian artifacts are my own interpretations; therefore, do not bother searching for them online—you would only be wasting your time. I have deliberately adopted this approach so as not to hand everything over—like a cheap piece of candy—to content thieves or the historical adversaries of the Kurdish nation. This is where true strength is revealed—not in possessing powerful lobbies within the political circles of superpowers, nor in maintaining sordid ties with international

organizations that register everything related to Kurdish culture under the names of others. This is how I exact my revenge.

So, if you can, come and fight me—a battle of will and historical evidence against shameful political filth.

May the Creator God and His companions—the Anunnaki angels, led by Anubeg, the minister of the Creator God—bestow their blessings upon this book, and upon everyone in the world who reads it and contemplates the wisdom of God.

Amen!

Azad Karimi

Norway, November 20, 2026

I have granted all digital publishing rights for this book to the English section of the Kurdipedia portal.

Warning!

Any reproduction or excerpting of the contents of this book in English, Norwegian, or Kurdish (in both the Kurmanji and Sorani dialects) without citing the author and the source is prohibited; violators will be taken to court.

Meli-Shipak II



Interpretation and the Unveiling of the Secret, by Azad Karimi.

Please read the explanation below—written by Wikipedia—regarding this item from Karduniash (the Kassite kingdom of Babylon), which relates to King Meli-Shipak II.

Meli-Shipak II on a kudurru-Land presenting his daughter Ḫunnubat-Nanaya to the goddess Nanaya. The eight-pointed star was Inanna-Ishtar's most common symbol. Here it is shown alongside the solar disk of her brother Shamash (Sumerian Utu) and the crescent moon of her father Sin (Sumerian Nanna) on a boundary stone of Meli-Shipak II, dating to the twelfth century BC.[i 1] .

No one in the world knows the meaning of "Melli Shipak." But now, I shall reveal it to you. Thanks be to God the Creator and His Yaaraan(companions), the Anunnaki angels, who have bestowed upon me blessings, the knowledge to understand the past, and various other material and spiritual gifts. Before I forget, I should add that the information provided above regarding the symbols located above the king's figure is incorrect. Despite their visual differences, all three share the same meaning.

"Meli Shipak" means midnight or the middle of the night. The star symbolizes a star from the depths of the heavens— the PoleStar. The Upside down crescent moon represents the vault of the sky and the Zagros Mountains, which was considered sacred in the ancient world; meanwhile, the circle containing eight rivers symbolizes Anubeg (Anunnak)—the progenitor of the lineage of the Anunnaki angels. Who could have revealed these things, if not me? God, the Creator of my innate nature, has known me; that is why He has bestowed this ancient knowledge upon me. I warn you once again: do not publish this material under your own name, for you will bring upon yourself misfortune, trouble, and poverty.

Despite all these points, I do not believe that «Meli-Shipak II» is the name of a Kassite king. Rather, based on the explanations provided above ،all the symbols appearing on this black stone, form a specific representation of the term «midnight». In particular,the number 2 indicates a lineage associated with «Anubag»—where «lineage» means «pair» and a «pair» corresponds to the

number 2. This number is considered a sacred symbol among the Zu-Rawani people:



Anu. Manifestation in Metaphysic.

1. Anzuyi (Anuzuians, Anushians, Anusis, Magus, Begis, linguist, coach, Monks, the night-vigil keepers, shepherdians, *Zandig* [proponent of transcendent wisdom/philosophy], rationalists, beggars, elder [Zupir, Sufi], judge, and those who believe in Anu. Mani the Nishayi was an Anzuyi, and Bundos—the prophet of the Mandaeans—was also an Anzuyi. Aaron, the brother of Moses, was an Anzuyi. Jethro the father-in-law of Moses was also Anzuyi. Jethro introduced this religion to the Children of Israel and established a system of judges who ruled over them for three hundred years. The Druze and the Samaritans have roots of Anzuyi. The Awshurris—referred to as (the "baptizers")—were akin to Mazdak, John [the Baptist], and Jesus. Sheikh Adi Dasni was an Anzuyi. In ancient history, these people were known as Khati, Taqi, or Khachi.

2. Anukhi (Khanukhis, Hanokhis, Hanakhis, Gnostics, Hanawis, Spirituals, or Kawi (reasonable wisdom), Intuitiveis, land dwellers, field dwellers, Darweshs=monks, Enki believers. Abraham, Moses and Sakai Zoroaster were Hanukhis. Later, Sakai Zoroaster founded the Mizrakhi or Khosrawi sect and the Hanukhis killed him. Sultan Sahak was a Hanukhi.

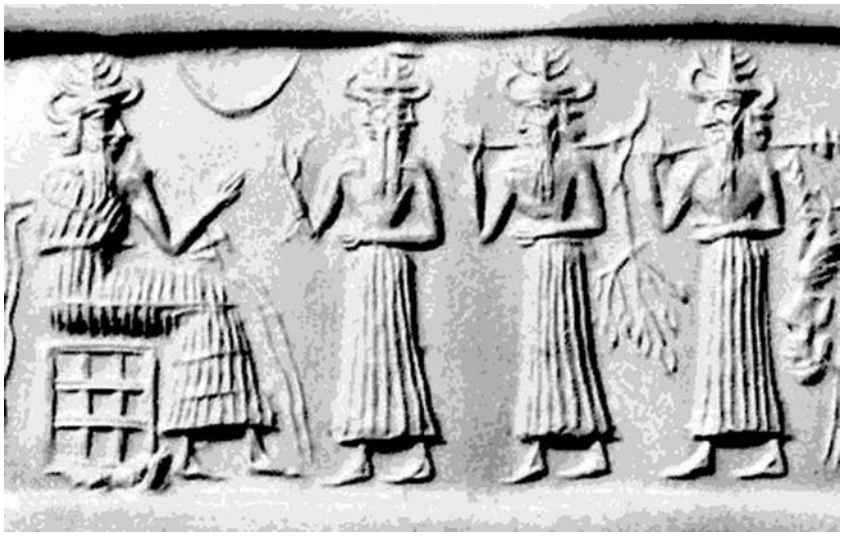

Enki, Kashpi, Mardukh, Nergal

These two groups, known as the Begi(Magi) and Gauri(Gawri), are among the most prominent Razani(esoteric) sects of Zu-Rawani religion.

Zoroastrianism was a reformist offshoot of the Zurawanite religion, yet it gained traction among a group of Zoroastrian Jews who referred to themselves as "heralds" (or "proclaimers"). These laid the foundation for evangelical Christianity.This movement spread exclusively within Kurdistan, rather than in Israel—the birthplace of traditional Judaism.

They were called "Asurig" because they believed in the vegetal root of creation, which manifested in the Tree of Creation. This tree sprouted from the wound of the Bull of Creation after it was sacrificed by Mardukh—the son of Enki and Inanna. This sect also spread throughout India and Central Asia, adopting the name "Parsi."



Zoroaster-Wikipedia

In Kurdistan, however, it gained traction primarily among the intellectual class—rather than the general public—due to its emphasis on heroic and martial values. The Asurig people later converted to Christianity and chose the priest Nestorius as their leader. Today, they are known as Syriacs, Chaldeans, and Assyrians. Iranian Parsis live in Yazd and Kerman, but their scattered communities are also found in Tehran, Urmia, Karaj, and Ahvaz, as well as in the United States and Australia. A group of new Zoroastrians—who converted from Islam—live in Iraqi Kurdistan and have a fire temple; however, they face hostility from Muslim fundamentalists incited by the Muslim Brotherhood and Salafists.



Moses-Wikipedia

Now let us explore the story of time together and discover the role of the Anunnaki family in this:

Time manifested through a signal with the transmission of a frequency. A signal means the transmission of a message from one point to another, while frequency refers to a cycle that repeats across the expanse of time.

"Zu" is a symbol of pre-eternity or the "primordial expanse"—serving as the manifestation of "Shuen, Suen, Nisi, Sin." This primordial expanse was represented in the form of a winged bull. The center of this winged bull—depicted as a circle—was referred to as "Charkhu," signifying an energy field and Enlil rules over it. In the Kurdish language, "Charkhu" means "wheel" or "chariot."



Light of Mardukh in Eternity

"Anu" rules over pre-eternity, and his firstborn "Enki", whose name contains the word "Pir", meaning old or ancient, the ruler of the point of origin (symbolized by the bowstring) in pre-eternity.

Pir is the manifestation of the beginning, and "beginning" signifies the emergence of time in the energy field (symbolized by the bow).

Enlil, the second son of Anu, holds dominion over the energy field. Time is perceived as a signal (symbolized by a Zang or bell). Kashpi (Shushma, Shamash, Nannar-Sheshki, Arjasp)—Enlil's firstborn—is the ruler of this signal or bell.

I said that the signal indicates the movement of a message from one point to another. This message is represented by the symbol "arrow". Nergal (Barmang, Braima, Surawan, Suran) the second child of Enlil is the ruler of this arrow. This

arrow is a red fire. The tip of this fiery arrow is interpreted as a red bull. In the Sumerian language, it is called *Shuruppag*, which means "juicy". In Kurdish, it is called Jasur, Surija, or Suraka.This red fire is given directly by the Lord God the Creator who is the manifestation of his spirit (Khach, Cross, challenge) to the starting point (Enki), shakes the bowstring and then moves toward the depths of the energy field with a blast, heat and light.



Anuduwar(Life Fountain)

The depth of the field has a place called Gawdan (Anuga, Anukha, Anduga, Dunia, Duta, Eden, Andi). It is exactly in the middle of the sacred throne of Anu. It is the crown of Anu. At the center of this golden fiery crown, where Utush (bull's horn, Khatush, Atusa) is located, there is Ishtara (a bright pool of water with the symbol of the firy scorpion as a representation of purity), which is octagonal (Chardu, Charkhu, Shuruppag, two lions, two gates, two squares, two black and white

houses, a 90-square black and white chessboard), and at its center there is a seated turtle (Silukha, Silhazi, Sulaki, with a symbol of water carafe).

The water flowing from the mouth of this turtle is a cold, refreshing, and free-flowing stream; for this reason, it is called “Shir-in” or “Shorraawa” or “Sulava”. This turtle symbolizes a long, immortal life. The stream flows in eight directions(Bahashta, Hashtaawa, Ashtuwa, Ajduga, Kajduma, Dupshk, guardian of the water corridor). Ajduga means two scorpion.

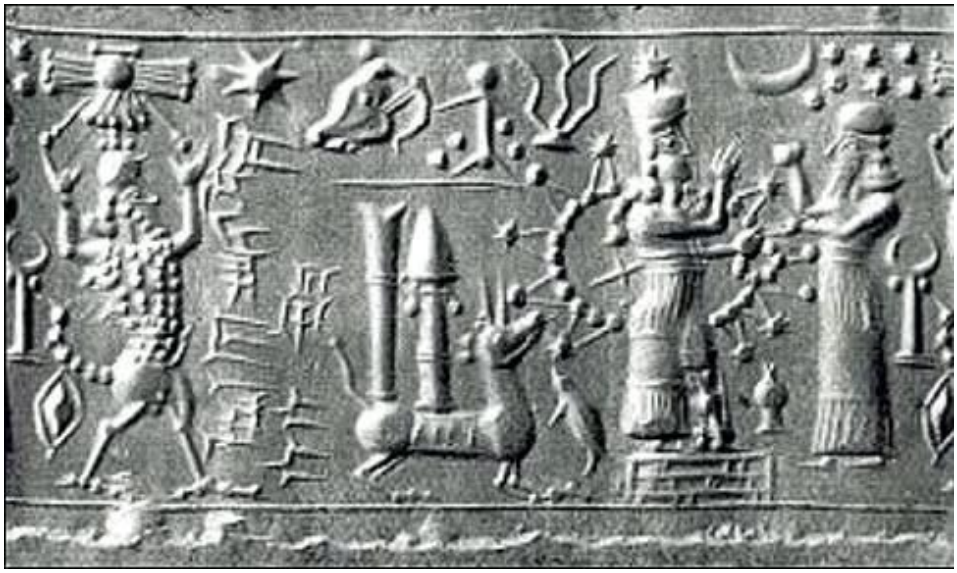

The Rushing River (Ashtarkhas)

Inanna, the daughter of Anu, reigns over this pool. Both the pool and its waters represent Inanna’s virginity and purity In fact, Ashtareh or Ishtar is the purity of the water pool over which Inanna rules. The Water Corridor named "Gawaro," which signifies "River of the Cow" is guarded by two fiery scorpions. Associated with Gawaro is the term Warka (Arka, Kaara, Arkha, Barkha, Karo, Reja, Za-re, and Ra-ze). The vaporous emanation of this water is known by name Doja (Jadu, Gadu, Duga, Duka, Juda (male and female), Judi, Guti, Kuti, Daaka, Daaga, Gadaa, Dukha, Khadu, Takhu, Khatti, and Taghi. The struggle of God's energy is manifested in this Doja(spiral movement).

This is what causes creation. The turmoil and Challenge of this doja is likened to Gardun (dragon) and manifested in rushing, leaping, and scalding water (Zahak, Sahak, Yitzhak, Zahaw, Awza) or toss in English.

When this message—a red arrow symbolizing the transfer of energy—appears in the form of two hawcks, carrying both a positive and a negative charge, it reaches the Shano(energy field) that is, the energy of these two hawks is called (Eliga, Alaka, Arikha, Ilija, Ruyisha, Gauraha, Awraha, Huri, Kuri, Halloga, Boqla=turkey= Electricity). One hawk gives white or positive energy to Kashpi and the other gives negative energy to Surija. When Kur-Kashpi and Kur-Surija are energized, the energy field moves and sends its energy called (El Gashur, Gauri, Alekhshur, Alekhsher, Kalasher=rooster) through the drainage corridors into the pool of Inanna. This energy in the Inanna pool is called Duilan(Ilunta, Ilanduga, Ilantak, Dilan, El Ashtar, Nil, and an eagle that circles the energy field).



Thron of Anu(Ganjak)

This is the very meaning of "Elijah" (or Ilias): the ceaseless cycle of life. As this luminous energy descends into the water, it undergoes a transformation upon the surface of the pool, becoming a prismatic, seven-colored arc—a rainbow—which manifests in the form of a peacock and then comes into balance within this energy field and continues to move in a circular motion intermittently, aligned with the crown of Anu (Anutash, Andu, Shidan, Zinduta, Zandig,Gandash, Azadan, Eternity). This alternating spiral circular motion is represented in the form of an eagle and is called (Ilyakhsha, Alakhsha, Araksha, Griasha, Klyasa, Anzu Eagle).

Our ancient scholars interpreted this cyclical recurrence of the message as the immortality of cosmic life. This cyclical recurrence of the message which led to the immortality of our cosmic life means the birth of Mardukh the son of Enki and Inanna. This is where Mardukh's key role as the angel of immortality or the continuity of cosmic life becomes clear. But why is he called Mardukh?

Mardukh means two snakes. These two snakes which are black and white symbolize movement and energy and the cycle of time. In Mardukh everything reaches balance. Mardukh is the symbol of the second spirit. Because Anubeg is the first spirit. For this reason Mardukh was given the titles: Anutukhma (Anu's pupil) or Anduwa (Anu's black-and-white eye or Anu’s piebald eye), Anu II, the junior Anu, the apple of Anu’s eye.



Manifestition of Mardukh

Anutukhma was depicted in the form of a black and white chessboard with 90 squares. That is night and day and Mardukh means the boundary between them. The sun symbolizes day and the moon symbolizes night and Mardukh regulates the extent of their manifestation in the universe. Thus Mardukh is the scales of the balance of creation. Mardukh is the manifestation of dawn.

Thus, Anu represents primordiality—the manifestation of the Pre-Eternity. The Baall (the winged bull) signifies the realm wherein this pre-eternity emerges. Enlil represents the field of energy, Enki signifies the inception of time and the signal itself. Nergal represents sound, and Kashpi symbolizes movement. Mardukh corresponds to the frequency born from the signal (Enki) and through its continuous, repetitive nature, it stands as the embodiment of immortality.

But one question:

Where is the primordial realm or expanse? What is its nature?

The realm, as I said, is a place upon which the manifestation of God cast its shadow in the form of darkness. And the manifestation of the Spirit of God was a spark in this darkness. But what is the nature of this realm?

The realm, as I said, is stretched out in the form of two wings extending from left to right, which are referred to in the Naram-Sin inscription under the name Balit.

Balit means two wings. On either side of Balit, two lions sit as guardians. Our ancestors built a stone wall to honor Balit, which was a brilliant white expanse made of silver, and called it "Anudiwar, or Endiwar", and it was considered the sacred sanctuary of the Creator God. In the middle of Balit lies Gavdan, or the cosmos, of which the Earth is a small part.



Kur-Dilmun

Gawdan or Gaadar means the place where the cow of creation is located. This cow was later sacrificed by Mardukh. This stone cow, which was called cow-moon -horn -bowstring -arrow(Huaakhshatara, Zartoshtar, Zardosht, cow-spirit- watery, golden grape cluster), was initially a particle of the body of the creator God and was luminous and warm when it was placed in this circle.

Then it cooled down and then God once again gave energy to this stone cow through the mechanism I mentioned above, and this stone cow exploded, and the

spirit of Mardukh manifested from it. The area surrounding the cow pen, which is circular in shape, is called Gaadar, Dargaa or the Cow Enclosure, and Zudar, Zugir or the Boundary of the Beginning of Time is located within it, and Ningirsu (Sirwan) protects it. At the center of this circle, which is called Kakli or Kalhu or Kirkuk, there is a rotating axis called Ashuban or Ashewa, which extends from bottom to top.

Its name is the Khosha-Dara or Gardusha or Godarza, and it belongs to Enlil, and Ninurta (Arduwa, Ardawan) protects it. The birth of Mardukh caused the axis to begin rotating. The direction of rotation of this axis is from left to right and caused the rotation of Gaadar. Thus, Gardusha and Gaadar together form the structure of Charkhu.



Eliajah

The top of this axis, over which “Anu-khsha” that is, the crown of Anu and (Horn of Cow) is situated, is called "Mani Ja" and the nest of the Anzu eagle is located there, and Kashpi, the son of Enlil, is its guardian and the bottom of this axis, which is called Paahlaa or Paaklla, is Shirdu-Ga (Kurdukha, Zagrota, Zakrosa, Karrasa) and is Enki's foothold, and Enki has kept this axis fixed in its place so that it does not go out of orbit. The place where God’s luminous spark manifested itself is called Anukhsha, which was a phoenix (a shining cross, a luminous arch).

Nergal the son of Enlil is the guardian of Enki's foot on Paaklla. For this reason Nergal is called “Mard”(Man) and the “Paallawaan” (Hero) meaning the guardian of the base of the pillar of the universe. In fact by doing this the weight of the entire universe is placed on Enki's head. Enki symbolizes coldness and patience

and soil while Enlil symbolizes warmth and action and wind. With these considerations I have explained to you the primordial realm which is the prelude to the event of the emergence of time (the manifestation of spirit and matter).

The oldest ethnic name associated with the Zurawaanites dates back to the second millennium BC, when in the west of Lake Van in Kurdistan it was known by the name " Khati" or Taqi and refers to that very same luminous Cross (Eli-Khach) or spiritual dome or item Shurduga or Kurdukha, which is the earthly manifestation of the sacred court of Anubeg, father of the Anunnaki angels.

The Hattians created an interesting civilization under this name then under the name of the (Takhti)Hittites they brought almost the entire Middle East under their control. The symbol of Baalit or Baaldu on their chests is recorded in ancient texts. Khat(Arch), the arch of the universe, is the throne(Takht) of Anu.

Now we have understood the first expanse, but I must explain to you the nature of the cow within it, which is known by the term Hu-wa-khsh-sha-tara...

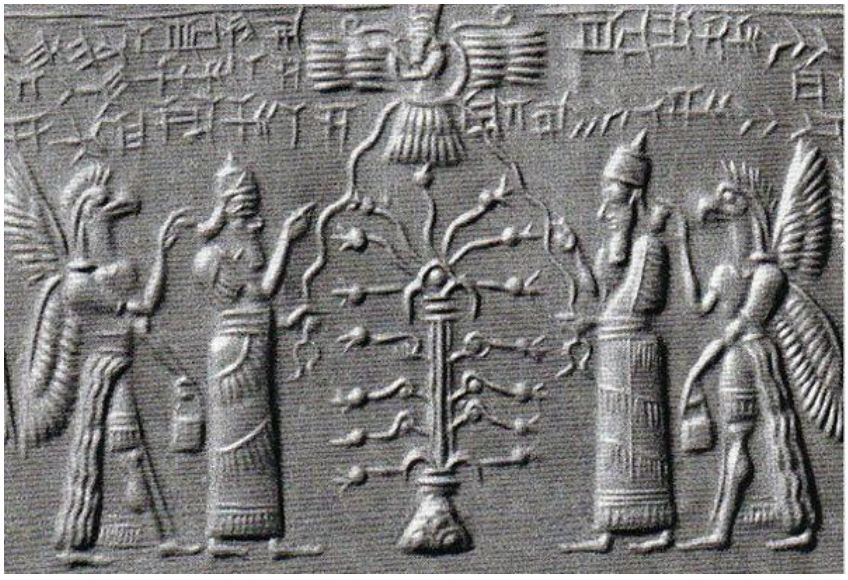

Ghamazi, Calling by gesturing

Hu means cow

Wa means moon

Khsh means flowing, snake, cross, arch, horn

Sha means bowstring, Hawk, Message

Tara means arrow, horizon line,line

These five factors refer to the five elements of earth, water, air, sound and fire. The cow is earth, the moon is water, the snake is fire, the bowstring is sound, and the arrow is wind.

We interpret this enigmatic sentence in terms of the two creatures, the bull and the snake: the bull's horn- moon- snake- bowstring- arrow refers to the sacred throne of Anu, meaning his throne in primordial eternity and his crown in eternity, and the jewel on his crown is immortality. This bull, which is a watery jewel, is a symbol of eternal life, and Mardukh was born from within this watery jewel.

The Hu-wa-khsh-sha-tara formula means the crescent moon lying on the horizon line which is the same as the pool of Inanna or Gaawashter. This means that the cow was placed at the center of the pool of Inanna. That is why it is called Gawtar or Gowhar meaning the essence of life and it is a part of the body of the creator God. This cow is seated. But why did the essence of God's existence take the form of a cow?

If you see Enki in Sumerian texts, you see him with his foot on a wall and a bull seated beneath his foot. Ki means Cow or bull. In fact, Enki means Anu-ki or An-ki. Anu is Enki's father. So Enki means a part of Anu's energy that manifests in the wall of time. But the wall of time(Pir-Dw-Waar, Pardiwar in modern Kurdish), as I said, is that same primordial expanse whiuch is called Baallit or Dubaall, and at its center is the Bull. So DuBaall or Baallit is the wall, and the seated bull opposite it is the same bull inside Baallit.



Ballit- Charkhu

Just pay attention to this the word bull is the same cow inside the wall of time that has been part of the English language since ancient times. When I say that the Kurdish language is the mother of all the languages of the Middle East and Europe I do not derive any material or spiritual gain. I am stating the absolute truth and this very word is an example. The Zagros is the core of human life and the Zagros means the birthplace of the Kurds. And the Kurds are the oldest people in the world and the ancient prophets up to Abraham and after that Zoroaster the Sakai, Mani Guran, Mazdak the herald and Bundus (Bandahush, Mandahush) the Kurd all belong to this land. The other peoples of the Middle East are also branches of this ancient tree. The Kurds are the roots of this tree because they are firmly rooted in the Zagros.

Baallit or two outstretched wings is skin and this skin means the scroll of creation. Thus Baallit refers both to the scroll of creation which was usually made from (Charm-Ga)cowhide, and is also a metaphor for the shining silver wall called Par-Zū-Wa or the Zū shield. In the book of Mēnōg ī Xrad this wall is referred to in a mocking tone. This wall is the book of creation because it was in the beyond of this wall that the glory of God appeared in the form of primordial darkness and the story of time began.



Abraham-Wikipedia

Fundamentally, the shield means Zubar(Zu Fence) and and since this wall was made of silver, Zupar or Ziwbar, meaning Silver Wall in Kurdish, was used. In

Persian, Silver is called Noghreh, and generally, Sipar, which Ferdowsi calls Parsi, refers to the Holy Shrine of the Zurawaanites of Mesopotamia. Basically, the terminology Ferdowsi has used is anti-Zurawaanites. Because the Zurawaanites were called Hanukhi. And Ferdowsi pronounces them as Khayuni. Over the past seventy or eighty years, Persian-speaking Pan-Iranists have understood the Khaunites to have originated from the Huns in Central Asia, which is of course completely wrong. The Urartians considered themselves Khiwini, so they were Henokhi. Zoroaster the Sakai was also initially an Enochian, but later joined the Zudari or Mazdayasnian (bearer of tidings) sect and promised immortality. For this reason, he was killed by the Enochians who basically constituted the majority of the people of the Middle East. But if we return to the cow sitting inside the wall of time, we say:

This seated cow had the nickname “Khosha tre, Gawdan, Danga” or Cluster in English. Like grapes. Khosha (Cluster) refers to a group of similar components (Ganda, Danka ba Danka) that have gathered, are positioned next to one another, or work closely together.

This term has several core meanings depending on the field in question. For example, an atom has such a structure. Given the rectangular structure of the wall, which Enki has stepped onto along the length of the rectangle, it can be understood that this atom is not neutral because the number of its protons and electrons is not equal.

Enki’s foot on the length of the wall means that the length of the wall indicates the active masculine electronic charge and the cloud surrounding the atom’s nucleus, with the proton inside it. Years ago, I wrote that the structure of this cow, which I had incidentally referred to as the Ga-charmu or the white cow, referring to its white hide, is like a cloud.



Mani-Wikipedia

So the cow sitting at the foot of the wall, the one that Enki has placed his foot along its length, which is a cluster, the atomic manifestation of this cow is an Ion and has a negative electronic charge, or is an An-Ion. Why is it name, An or Anu, associated with this ion? Does Anu refer to the essence of the first atom? I don't know, but it is very well-reasoned and precise.

And the reason the cow has been depicted in this structure as the manifestation of the essence of creation, which is part of the flesh of the creator God's body, is its masculine nature, which in scientific terminology is called an anion. So the creator God was not a cow, such that when he separated a particle of his body from himself, it would appear in his own form.



Mazdak-Wikipedia

And the reason the cow has been depicted in this structure as the manifestation of the essence of creation, which is part of the flesh of the creator god's body, is its masculine nature, which in scientific terminology is called an anion. So the creator god was not a cow, such that when he separated a particle of his body from himself, it would appear in his own form.

O God the Creator! and O manifestation of God O Anu Beg, and O calm Enki and O enduring Khosrow Mikael and O Anunnaki angels, how can these people be brought into the world of wisdom so that they become convinced and change their way of life?

Now we have understood Pre-eternity Night, and Immortality, Dawn, and the role of the Anunnaki angels, but we have said nothing about the Eternity, Day and the logic behind its emergence. So let us address that:

Eternity, however, signifies liberation from the cycle of time—a state manifested as timelessness. This liberation is achieved by uniting with the source of energy—of which the sun is a manifestation—which serves, in truth, as a gateway into the metaphysical corridor of God’s material realm. Eternity can also be understood as a mental embodiment in the form of a memory; yet, this interpretation remains rooted in our human, sensory-based perception. This means that the universe of existence resides on the border, domine and territory and scope of imagination and conception-a stage preceding the material creation- by the Creator God.

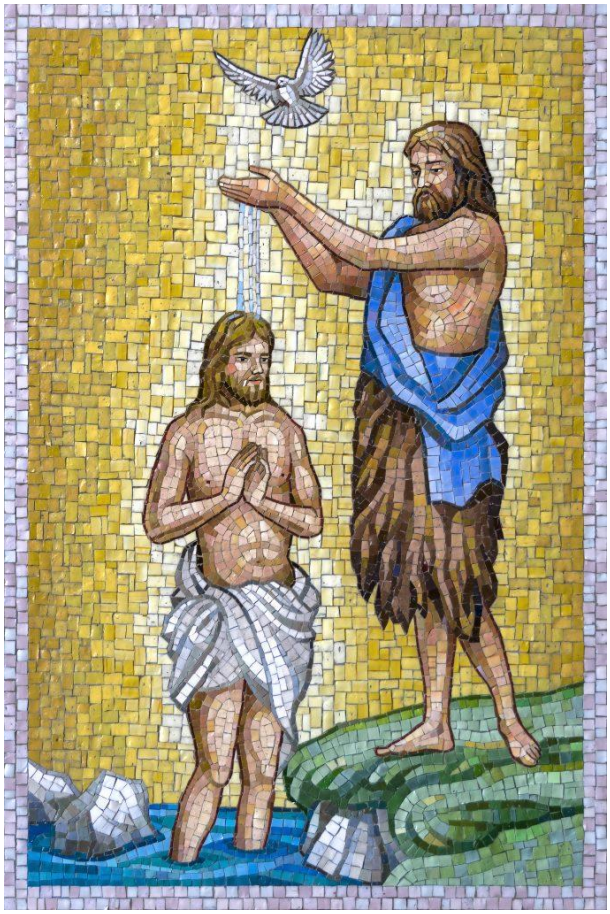

John baptist and Jesus-Basilica of the national shrine

This locus represents the midpoint between the hidden state of God the Creator and His momentary manifestation—termed "An" or "Anu"—in the form of "Identity." But where, then, does "non-existence"—the realm of non-being—reside? It is quite simple: it is what is known as the "unconscious." Although this realm resides within the Divine Intellect, exists within the sphere of God’s imagination and conception, and is embedded within the receiver-transducer of the human soul, it does not exist within "Anu"—the arena of primordial eternity that serves as the substratum for physical time. Consequently, relative to this primordial eternity, the contents that arise in the human mind—which constitutes the foundation of our existence—stem from the unconscious; thus, they are interpreted as mere "conjecture" (or supposition). This conjecture is, in essence, non-existence—for conjecture and non-existence are one and the same.



Bundas-Wikipedia

Yet, sometimes our conjectures turn into reality—but why? Make no mistake! This is undoubtedly related to the phenomenon of telepathy, which pertains to metaphysics—or the pre-eternal realm.

Thus, telepathy finds its meaning within the fabric of existence itself, rather than in mere conjecture, which is rooted in our subconscious. These matters are highly technical, subtle, and complex; consequently, grasping such concepts has—ever since humans first began utilizing their brains—proven consistently difficult, often leading to catastrophic errors in the logic of existence.

"Zu+Rawan" signifies "Pre-Eternity + the movement of the spirit." A truly remarkable point is that the word "spirit" is, in fact, a Latinized pronunciation of "Zupir"—an epithet for "Enki" (identified with Enoch, Hanukh or Gabriel), who is the ruler of "Zurawan," or "Pre-Eternity."



Jetro-Wikipedia

Zupir is a Kurdish word: Zu= early time and Pir= the old.

I would like to draw the attention of non-Iranian and non-Persian-speaking readers to the fact that the term *Zurawan*—as I have written it—is the correct form, unlike the version used by Persian-speaking contributors on the English Wikipedia: Zurvanism. Until I provided an explanation a few years ago, they were unaware of its actual meaning. This is not a matter of ethnic prejudice; I state this to enlighten everyone—whether Iranian or non-Iranian.



Zu-Rawaan in Roman Art- Pinterest

Ancient symbols of prominent esoteric (Zurawanism) include the phoenix, the eagle, and the duck, as well as the bull, horse, cat, lion, snake, tiger, Boar, Crow, dog, wolf, collared dove, Peacock, Rooster and leopard.

Arches and column are also highly sacred symbols of divinity—manifestations of the power of the unseen God.



Sultan Sahak rides the lion

Despite all the narrative and storytelling allure found in the Book of Enoch Scrolls, the Book of Jubilees, and the mythologies of Mesopotamia and the

Hittites, I personally do not hold a religious belief in them. Even if the events described therein actually occurred, they do not constitute the foundations of my faith in the Creator God—nor in the manifestation of His power through angels, the cosmos, and humanity.

Ultimate truth—and the knowledge thereof—lies in the manifestation of darkness and the emergence of light from its very center; for this darkness is the shadow of the Creator God's essence, while the light arising from it is the manifestation of His luminous, transparent nature. Even this transparency and light are merely material manifestations of the Divine essence, as the Creator God transcends both transparency and light. No one has ever seen Him, nor does anyone know His name. He is the Creator God; to enable our comprehension, He has provided us with "signposts" pointing toward Himself through material, perceptible manifestations.

Yet, His true reality remains unknowable and lies beyond the reach of our understanding. And how delightful it is to describe him using the definition I mentioned above. This is true knowledge of God—not those teachings that instruct people to step into the restroom with their right foot and then utter the name of God. This is true knowledge of God—not those teachings that tell people to invade the lands of others in the name of God and plunder the possessions of the inhabitants...



Tomb of Sheikh Adi-Wikipedia

I am the narrator of authentic ancient teachings concerning faith in the truth of God—a faith rooted in an understanding derived from wisdom, reason, and beauty, all manifested in the balance. I offer you no promises of heaven or hell; rather, I tell you that both God and you have your own rightful places. Live with tranquility and justice, free from envy, greed, and deceit. This world has a place for everyone. Strive to live with integrity.

I never show a friendly face to oppressors. I do not compromise with liars. I am supported by God, the Creator. He is just, and He knows that in this dangerous world—where the most ruthless and violent spirits, cloaked in human form and possessing polished, seductive, and deceptive appearances, seek to dominate the true human will—abandoning someone like me, akin to a defenseless lamb, among hungry wolves would be contrary to His immutable law. He has protected me, He protects me, and He will continue to protect me.

Amen!

11-25-2026

Drammen, Norway

Meli-Sjipak II



Tolkning og avsløringen av hemmeligheten, av Azad Karimi.

Vennligst les forklaringen nedenfor—skrevet av Wikipedia—om denne gjenstanden fra Karduniasj (det kassittiske kongeriket Babylon), som er knyttet til kong Meli-jhipak II.

Meli-Sjipak II på en kudurru-landstein mens han presenterer datteren sin Ḫunnubat-Nanaya for gudinnen Nanaya. Den åttepunktsstjernen var Inanna-Ishtars vanligste symbol. Her vises den sammen med solskiven til broren hennes Shamash (sumerisk Utu) og halvmånen til faren hennes Sin (sumerisk Nanna) på en grensestein til Meli-Sjipak II, datert til det tolvte århundre f.Kr.[i 1] .

Ingen i verden kjenner betydningen av "Melli Shipak." Men nå skal jeg avsløre den for deg. Lovet være Gud Skaperen og Hans Yaaraan(følgesvenner), Anunnaki-englene, som har skjenket meg velsignelser, kunnskapen til å forstå fortiden og diverse andre materielle og åndelige gaver. Før jeg glemmer det, bør jeg legge til at informasjonen som er gitt ovenfor angående symbolene som befinner seg over kongens skikkelse, er feil.

Til tross for de visuelle forskjellene, har alle tre samme betydning. «Meli Shipak» betyr midnatt eller midt på natten. Stjernen symboliserer en stjerne fra himmelrommets dyp – Nordstjernen. Den opp-ned-vendte halvmånen representerer himmelhvelvingen og Zagrosfjellene, som ble ansett som hellige i oldtiden; sirkelen med åtte elver symboliserer derimot Anubeg (Anunnak) – stamfaren til slektslinjen av Anunnaki-engler.

Hvem kunne ha åpenbart disse tingene, om ikke jeg? Gud, skaperen av min medfødte natur, har kjent meg; det er derfor Han har skjenket meg denne eldgamle kunnskapen. Jeg advarer deg nok en gang: ikke publiser dette materialet under ditt eget navn, for du vil påføre deg selv ulykke, problemer og fattigdom.

Til tross for alle disse punktene ‹tror jeg ikke at «Meli-Shipak II» er navnet på en kassittisk konge. Snarere ‹basert på forklaringene ovenfor ‹danner alle symbolene som vises på denne svarte steinen ‹en spesifikk representasjon av begrepet «midnatt». Særlig angir tallet 2 en slektslinje knyttet til «Anubeg»—der «slektslinje» betyr «par» og et «par» tilsvarer tallet 2. Dette tallet regnes som et hellig symbol blant Zu-Rawani-folket:

1. Anzuyi (Anuzuiere, Anusjiere, Anusier, magere, begier, talere, veiledere, munker, de som holder nattevake, hyrder, *zandig* [tilhengere av transcendent visdom/filosofi], rasjonalister, tiggere, åndeligere [Zupiere, sufiere], dommere, samt de som tror på Anu). Mani fra Nishayi var en anzuyi, og Bundos – mandeernes profet – var også en anzuyi. Aron, Moses' bror, var en anzuyi. Jetro, Moses' svigerfar, var også en anzuyi. Jetro introduserte denne religionen for Israels barn og etablerte et system med dommere som styrte over dem i tre hundre år. Druserne og samaritanerne har røtter i anzuyi-tradisjonen. Awshurriene – omtalt som «døperne» – var beslektet med Mazdak, Johannes [Døperen] og Jesus. Sheikh Adi Dasni var en anzuyi. I oldtiden var disse menneskene kjent som khati, taqi eller khakji.

2. Anukhi (Khanukhier, Hanokhier, Hanakhier, gnostikere, Hanawiere, «de åndelige» eller Kawi («fornuftig visdom»), intuitivere, landboere, markboere, derwisher – dvs. munker – og tilhengere av Enki). Abraham, Moses og Sakai Zoroaster var hanokhier. Senere grunnla Sakai Zoroaster sekten Mizrakhi (eller Khusrawi), og hanokhiene drepte ham. Sultan Sahak var en hanokhi.

Disse to gruppene, kjent som Begi (Magi) og Gauri (Gawri), er blant de mest fremtredende razani-sektene (esoteriske sektene) innen Zu-Rawani-religionen.

Zoroastrismen var en reformistisk avlegger av den zurawanittiske religionen, men den vant likevel innpass blant en gruppe zoroastriske jøder som omtalte seg selv som «budbringere» (eller «forkynnere»). Disse la grunnlaget for evangelikal kristendom.Denne bevegelsen spredte seg utelukkende i Kurdistan, snarere enn i Israel – den tradisjonelle jødedommens fødested.

De ble kalt «Asurig» fordi de trodde på skapelsens vegetabilske opphav, som kom til uttrykk i Skapelsens tre. Dette treet sprang frem fra såret til Skapelsens okse, etter at den var blitt ofret av Mardukh – sønn av Enki og Inanna. Denne sekten spredte seg også til India og Sentral-Asia, der de tok i bruk navnet «parsi».

I Kurdistan fikk det imidlertid fotfeste hovedsakelig blant de intellektuelle – snarere enn i den brede befolkningen – ettersom det kurdiske samfunnet la vekt på heroiske og krigerske verdier. Asurierne konverterte senere til kristendommen og valgte presten Nestorius som sin leder. I dag er de kjent som syrere, kaldeere og assyrere. Iranske parsier bor i Yazd og Kerman, men deres spredte miljøer finnes

også i Teheran, Urmia, Karaj og Ahvaz, samt i USA og Australia. En gruppe nye zoroastere – som har konvertert fra islam – bor i irakisk Kurdistan og har et ildtempel; de møter imidlertid fiendtlighet fra muslimske fundamentalister, oppildnet av Det muslimske brorskap og salafister.

Disse to gruppene, kjent under navnene «Begi, Magus» og «Gawri,Gabri», er blant de mest fremtredende esoteriske, tidsorienterte eller zurawanittiske sektene.

La oss nå utforske tidens historie sammen og oppdage Anunnaki-familiens rolle i dette:

Tid manifesterte seg gjennom et signal med overføringen av en frekvens. Et signal betyr overføring av en melding fra ett punkt til et annet, mens frekvens viser til en syklus som gjentas gjennom tidens utstrekning.

"Zu" er et symbol på før-evigheten eller det "opprinnelige rommet"—og fungerer som manifestasjonen av "Sjuen, Suen, Nisi, Sin, Natten." Dette opprinnelige rommet ble fremstilt i form av en bevinget okse. Sentrum av denne bevingede oksen—avbildet som en sirkel—ble omtalt som "Charkhu," noe som betegner et energifelt og Enlil hersker over det. På kurdisk betyr "Charkhu" "hjul" eller "stridsvogn."

"Anu" hersker over før-evigheten, og hans førstefødte "Enki", hvis navn inneholder ordet "Pir", som betyr gammel eller eldgammel, herskeren over opprinnelsespunktet (symbolisert ved buestrengen) i før-evigheten.

Pir er manifestasjonen av begynnelsen, og «begynnelse» betegner tidens fremvekst i energifeltet (symbolisert ved buen).

Enlil, Anus andre sønn, har herredømme over energifeltet. Tid oppfattes som et signal (symbolisert ved en Zang eller bjelle). Kashpi (Sjusjma, Sjamasj, Nannar-Sjesjki, Arjasp)—Enlils førstefødte—er herskeren over dette signalet eller denne klokken.

Jeg sa at signalet indikerer bevegelsen av en melding fra ett punkt til et annet. Denne meldingen er representert ved symbolet "pil". Nergal (Barmang, Braima, Surawan, Suran), Enlils andre barn, er herskeren over denne pilen. Denne pilen er en rød ild.

Spissen av denne flammende pilen tolkes som en rød okse. På sumerisk kalles den *Gaasur*, som betyr «modig». På kurdisk kalles den Jasur, Surija eller Suraka. Denne røde ilden, som er manifestasjonen av hans ånd (utfordring, Kors), gis direkte av Herren Gud Skaperen til utgangspunktet (Enki), rister buestrengen (Eksplosjon) og beveger seg deretter mot dypet av energifeltet med et brak, varme og lys.

Dypet av feltet har et sted som heter Gawdan. Det ligger nøyaktig midt i Anus hellige trone. Det er Anus krone. I sentrum av denne gylne, flammende kronen, der Utusj (oksehorn, Khatusj, Atusa) befinner seg, ligger Isjtara (et lysende vannbasseng med symbolet på den flammende skorpionen som en representasjon av renhet), som er åttekantet (Kjardu, Kjarkhu, Sjurupag, to løver, to porter, to firkanter, to svarte og hvite hus, et svart-hvitt sjakkbrett med 90 ruter), og i sentrum av det sitter en skilpadde (Silukha, Silhazi, Sulaki, med et symbol på en vannkaraffel).

Vannet som strømmer fra munnen på denne skilpadden, er en kald, forfriskende og frittstrømmende bekk; av denne grunn kalles den «Sjir-in» eller «Sjorraawa» eller «Sulava». Denne skilpadden symboliserer et langt, udødelig liv. Bekken strømmer i åtte retninger(Bahasjta, Hasjtaawa, Asjtuwa, Ajduga, Kajduma, Dupsjk, vokter av vannkorridoren). Ajduga betyr to skorpioner.

Inanna, datteren til Anu, hersker over dette bassenget. Både bassenget og vannet representerer Inannas jomfruelighet og renhet Faktisk er Asjtara eller Ishtar vannbassengets renhet, som Inanna hersker over.Vannkorridoren kalt "Gawaro", som betyr "Kua-elven" er bevoktet av to brennende skorpioner. Assosiert med Gawaro er begrepet Warka (Arka, Kara, Arkha, Barkha, Karu, Re-ja, Za-re og Ra-ze). Den dampformige emanasjonen av dette vannet er kjent under navnet Doja (Jadu, Gadu, Duga, Duka, Juda (mann og kvinne), Judi, Guti, Kuti, Daaka, Daaga, Gadaa, Dukha, Khadu, Takhu, Khati og Taghi. Turbulensen og spenningen i Guds energi manifesterer seg i Doja(spiralbevegelse). Dette er det som gir opphav til skapelse. Uroen og utfordringen ved dette *doja* sammenlignes med *Gardun* (drage), og kommer til uttrykk gjennom vann som strømmer voldsomt, spruter og er skåldende hett (Zahak, Sahak, Yitzhak, Zahaw, Awza) – eller på engelsk: *toss* (å kaste/slynge).

Når dette budskapet – en rød pil som symboliserer energioverføring – fremtrer i skikkelse av to hauker som bærer på både en positiv og en negativ ladning, når det frem til Sjano (energifeltet); energien til disse to haukene omtales som (Eliga, Alaka, Arikha, Ilija, Ruisja, Gauraha, Awraha, Huri, Kuri, Hallo-ga, Boqla=kalkon= Elektrisitet).

Den ene hauken gir hvit eller positiv energi til Kasjpi, mens den andre gir negativ energi til Surija. Når Kur-Kasjpi og Kur-Surija tilføres energi, beveger energifeltet seg og sender energien sin – kjent som El-Gasjur, Gauri, Alekhsjur, Alekhsjer eller Kalasjer (hane) – gjennom dreneringskorridorene og inn i Inannas basseng. Denne energien i Inannas basseng kalles Du-ilan (også kjent som Ilunta, Ilan-du-ga, Ilantak, Dilan, El-Asjtar, Nil, samt en ørn som sirkler rundt energifeltet).

Dette er selve betydningen av «Elijah» (eller Ilias): livets uopphørlige syklus. Når denne lysende energien synker ned i vannet, gjennomgår den en transformasjon på overflaten av dammen forvandles den til en syvfarget prismatisk bue eller regnbue (Parnu manifestert i en Påfugl), og kommer deretter i balanse innenfor dette energifeltet og fortsetter å bevege seg i en sirkulær bevegelse periodevis, på linje med kronen til Anu (Anutasj, Andu, Sjidan, Zinduta, Zandig,Gandasj, Azadan, Evighet). Denne alternerende spiral sirkelbevegelsen er representert i form av en ørn og kalles (Ilyakhsha, Alakhsja, Araksja, Griasja, Kliasa, Anzu Eagle).

Våre oldtidens lærde tolket denne sykliske gjentakelsen av budskapet som det kosmiske livets udødelighet. Denne sykliske gjentakelsen av budskapet som førte til udødeligheten av vårt kosmiske liv, betyr fødselen til Mardukh sønn av Enki og Inanna. Det er her Mardukhs sentrale rolle som udødelighetens engel eller som det kosmiske livets kontinuitet blir tydelig. Men hvorfor kalles han Mardukh?

Mardukh betyr to slanger. Disse to slangene som er svarte og hvite symboliserer bevegelse og energi og tidens syklus. I Mardukh oppnår alt balanse. Mardukh er symbolet på den andre ånden. Fordi Anubeg er den første ånden. Av denne grunn fikk Mardukh titlene: Anutukhma (Anu’s elev) eller Anduwa (Anu’s svart-hvite øye eller Anu’s brokete øye), Anu II, den yngre Anu**,** Anu’s øyensten.

Anutukhma ble avbildet i form av et svart-hvitt sjakkbrett med 90 ruter. Det er natt og dag, og Mardukh betyr grensen mellom dem. Solen symboliserer dag, og månen

symboliserer natt, og Mardukh regulerer omfanget av deres manifestasjon i universet. Dermed er Mardukh vektskålene i skapelsens balanse. Mardukh er manifestasjonen av daggry. Dermed representerer Anu ur-opprinneligheten—manifestasjonen av Før-evigheten. Baall (den bevingede oksen) betegner sfæren der denne før-evigheten trer frem. Enlil representerer energifeltet, Enki betegner tidens begynnelse og selve signalet. Nergal representerer lyd, og Kashpi symboliserer bevegelse. Mardukh tilsvarer frekvensen som er født av signalet (Enki), og gjennom sin kontinuerlige, repeterende natur står den som legemliggjøringen av udødelighet.

Men ett spørsmål:

Hvor befinner det opprinnelige riket eller utstrekningen seg? Hva er dets natur?

Riket, som jeg sa, er et sted som Guds manifestasjon kastet sin skygge over i form av mørke. Og Guds Ånd manifestasjon var en gnist i dette mørket. Men hva er dette rikets natur? Riket, som jeg sa, er utstrakt i form av to vinger som strekker seg fra venstre mot høyre, og som omtales i Naram-Sin-inskripsjonen under navnet Balit.

Balit betyr to vinger. På hver side av Balit sitter to løver som voktere. Våre forfedre bygde en steinmur for å hedre Balit, som var en strålende hvit flate laget av sølv, og kalte den «Anodiwar, eller Andiwar», og den ble betraktet som Skapergudens hellige helligdom. Midt i Balit ligger Gaudan, eller kosmos, som Jorden er en liten del av.

Gaudan eller Gaudar betyr stedet der skapelsens ku befinner seg. Denne kua ble senere ofret av Mardukh. Denne steinkua, som ble kalt ku-måne -horn -buestreng -pil(Hu-wa-khsj-sja-tara, Zartosjtar, Zardåsjt, Ku-ånd-aktig- vannaktig, gyllen drueklase), var opprinnelig en partikkel av skaperens Guds kropp og var lysende og varm da den ble plassert i denne sirkelen.

Deretter kjølnet det ned, og så ga Gud igjen energi til denne steinkua gjennom mekanismen jeg nevnte ovenfor, og denne steinkua eksploderte, og Mardukhs ånd manifesterte seg fra den. Området rundt kufjøset, som har en sirkulær form, kalles Gaadar, Dargaa eller Kuinnhegningen, og Zudar, Zugir eller Grensen for tidens begynnelse ligger innenfor det, og Ningirsu (Sirwan) beskytter det. I sentrum av

denne sirkelen, som kalles Kakli eller Kalhu eller Kirkuk, finnes det en roterende akse kalt Ashuban eller Ashewa, som strekker seg fra bunnen til toppen.

Navnet er Khosha-Dara eller Gardusha eller Godarza, og den tilhører Enlil, og Ninurta (Arduwa, Ardawan) beskytter den. Mardukhs fødsel fikk aksen til å begynne å rotere. Rotasjonsretningen til denne aksen er fra venstre mot høyre og forårsaket rotasjonen av Gaadar. Dermed danner Gardusja og Gaadar sammen strukturen til Kjarkhu.

Toppen av denne aksen, over hvilken "Anu-khsha" det vil si Anus krone og (kuhornet) befinner seg, kalles "Mani Ja" og ørnen Anzus rede ligger der, og Kashpi, Enlils sønn, er dens vokter. og bunnen av denne aksen, som kalles Paahlaa eller Paaklla, er Shirdu-Ga (Kurdukha, Zagruta, Zakrusa, Kardukha, Karrasa) og er Enki's fotfeste, og Enki har holdt denne aksen fast på sin plass slik at den ikke kommer ut av bane. Stedet der Guds lysende gnist manifesterte seg kalles Anukhsha, som var en føniks (et skinnende kors, en lysende bue).

Nergal, sønn av Enlil, er vokteren av Enkis fot på Paaklla. Av denne grunn kalles Nergal «Mard»(Mann) og «Pallawan» (Helt), som betyr vokteren av grunnlaget til universets søyle.

Faktisk blir vekten av hele universet lagt på Enkis hode ved å gjøre dette. Enki symboliserer kulde, tålmodighet og jord, mens Enlil symboliserer varme, handling og vind. Med disse betraktningene har jeg forklart deg det opprinnelige riket, som er forspillet til hendelsen der tiden oppstår (manifestasjonen av ånd og materie).

Det eldste etniske navnet knyttet til Zurawanittene går tilbake til det andre årtusen f.Kr., da det vest for Vansjøen i Kurdistan var kjent under navnet "Khati" eller "Taqi" og viser til det samme lysende Korset (Eli-Khach) eller den åndelige kuppelen eller gjenstanden Shur-du-ga eller Kurdukha, som er den jordiske manifestasjonen av Anubegs hellige hoff, faren til Anunnaki-englene.

Hattierne skapte en interessant sivilisasjon under dette navnet(Takhti), deretter brakte de nesten hele Midtøsten under sin kontroll under navnet hettittene. Symbolet til Baalit eller Baalldu på brystene deres er nedtegnet i gamle tekster. Khat(Bue), universets bue, er Anus trone(Takht).

Nå har vi forstått den første utstrekningen, men jeg må forklare deg kuas natur innenfor den, som er kjent under betegnelsen Hu-wa-khsj-sja-tara...

Hu betyr ku

Wa betyr måne

Khsj betyr åle seg, slange, kryss, bue, horn

Sja betyr buestreng, Hauk, melding

Tara betyr pil, horisontlinje,linje

Disse fem faktorene viser til de fem elementene jord, vann, luft, lyd og ild. Kua er jord, månen er vann, slangen er ild, buestrengen er lyd, og pilen er vind.

Vi tolker denne gåtefulle setningen ut fra de to skapningene, kua og slangen: oksens horn- måne- slange- buestreng- pil viser til Anus hellige trone, det vil si hans trone i den opprinnelige evigheten og hans krone i evigheten, og edelstenen på kronen hans er udødelighet. Denne kua, som er en vannaktig edelsten, er et symbol på evig liv, og Mardukh ble født fra denne vannaktige edelstenen.

Hu-wa-khsj-sja-tara-formelen betyr halvmånen som ligger på horisontlinjen, noe som er det samme som Inannas eller Gaw-asjters basseng. Dette betyr at kua ble plassert i sentrum av Inannas basseng. Det er derfor den kalles Gawtar eller Gewhar (vannaktige edelstenen), som betyr livets essens, og den er en del av skapergudens kropp. Denne kua sitter. Men hvorfor tok essensen av Guds eksistens form av en ku?

Hvis du ser Enki i sumeriske tekster, ser du ham med foten på en vegg og en okse sittende under foten hans. Ki betyr ku eller okse. Faktisk betyr Enki Anu-ki eller An-ki. Anu er Enki's far. Så Enki betyr en del av Anu's energi som manifesterer seg i tidens vegg. Men tidens vegg(Pir-Du-Waar, Pardiwar på moderne kurdisk), som jeg sa, er den samme opprinnelige utstrekningen som kalles Baallit eller Dubaall, og i sentrum av den er Oksen. Så Dubaall eller Baallit er veggen, og den sittende oksen overfor den er den samme oksen inne i Baallit.

Bare vær oppmerksom på dette ordet bull er den samme kua innenfor tidens mur som har vært en del av det engelske språket siden oldtiden. Når jeg sier at det kurdiske språket er moren til alle språkene i Midtøsten og Europa, oppnår jeg ingen materiell eller åndelig gevinst.

Jeg fastslår den absolutte sannheten, og dette ordet i seg selv er et eksempel. Zagros er kjernen i menneskelivet, og Zagros betyr kurdernes fødested. Og kurderne er verdens eldste folk, og de gamle profetene fram til Abraham og deretter Zoroaster Sakai, Mani Guran, Mazdak herolden og Bundus (Bandahusj, Mandahusj) kurderen tilhører alle dette landet. De andre folkeslagene i Midtøsten er også grener av dette eldgamle treet. Kurderne er røttene til dette treet fordi de er dypt forankret i Zagros.

Baallit eller to utstrakte vinger er hud, og denne huden betyr skapelsens bokrull. Baallit viser dermed både til skapelsens bokrull, som vanligvis ble laget av (Charm-Ga) kuhud, og er også en metafor for den skinnende sølvveggen kalt Par-Zū-Wa eller Zū-skjoldet. I boken Mēnōg ī Xrad omtales denne veggen i en hånlig tone. Denne veggen er skapelsens bok fordi det var på den andre siden av denne veggen at Guds herlighet viste seg i form av urmørke, og tidens historie begynte.

I bunn og grunn betyr skjoldet Zubar (Zu-gjerde), og siden denne muren var laget av sølv, ble den kalt Zupar eller Ziwbar, som betyr sølv vegg på kurdisk, brukt. På persisk kalles sølv "Noghreh", og generelt viser Sipar, som Ferdowsi kaller Parsi, til Zurawaanittenes hellige helligdom i Mesopotamia. som Ferdowsi kaller Parsi, til Zurawaanittenes hellige helligdom i Mesopotamia. I bunn og grunn er terminologien Ferdowsi har brukt, anti-Zurawaanittisk.

Fordi Zurawaanittene ble kalt Hanukhi. Og Ferdowsi uttaler dem som Khayuni. I løpet av de siste sytti eller åtti årene har persisktalende paniranister forstått Khaunittene som et folk med opprinnelse blant hunerne i Sentral-Asia, noe som selvfølgelig er helt feil. Urarterne betraktet seg selv som Khiwini, så de var Hanukhi. Zoroaster fra Sakai var også opprinnelig en enokianer, men sluttet seg senere til Zudari- eller Mazdayasnian-sekten (budskapets bærer) og lovet udødelighet. Av denne grunn ble han drept av enokianerne, som i hovedsak utgjorde flertallet av befolkningen i Midtøsten. Men hvis vi vender tilbake til kua som sitter inne i tidens mur, sier vi:

Denne sittende kua hadde kallenavnet "Khosha-tre, Gawdan, Danga" eller Cluster på engelsk. Som druer. Khosha (Cluster) viser til en gruppe lignende komponenter (Ganda, Danka ba Danka=én etter én) som har samlet seg, er plassert ved siden av hverandre eller arbeider tett sammen.

Dette begrepet har flere grunnleggende betydninger, avhengig av hvilket fagområde det gjelder. For eksempel har et atom en slik struktur. Gitt veggens rektangulære struktur, som Enki har trådt opp på langs rektangelets lengde, kan det forstås at dette atomet ikke er nøytralt fordi antallet protoner og elektroner ikke er likt.

Enkis fot på veggens lengde betyr at veggens lengde angir den aktive maskuline elektroniske ladningen og skyen som omgir atomkjernen, med protonet inni den. For flere år siden skrev jeg at strukturen til denne kua, som jeg for øvrig hadde omtalt som Ga-charmu eller den hvite kua, med henvisning til dens hvite hud, er som en sky.

Så kua som sitter ved foten av veggen, den som Enki har plassert foten sin langs hele lengden av, som er en klynge, den atomære manifestasjonen av denne kua er et Ion og har en negativ elektrisk ladning, eller er et An-Ion. Hvorfor er navnet dens, An eller Anu, knyttet til dette ionet? Viser Anu til essensen av det første atomet? Jeg vet ikke, men det er svært godt begrunnet og presist.

Og grunnen til at kua er blitt fremstilt i denne strukturen som manifestasjonen av skapelsens essens, som er en del av kjøttet i skapergudens kropp, er dens maskuline natur, som i vitenskapelig terminologi kalles et anion. Så skaperguden var ikke en ku, slik at når han skilte en partikkel av kroppen sin fra seg selv, ville den fremstå i hans egen form.

Å Gud Skaperen! og Å Guds manifestasjon Å Anu Beg, og Å rolige Enki og Å utholdende Khosrow Mikael og Å Anunnaki engler, hvordan kan disse menneskene bringes inn i visdommens verden slik at de blir overbevist og endrer sin livsførsel?

Nå har vi forstått Pre-evighetens natt, og Udødelighet, Daggry og rollen til Anunnaki-englene, men vi har ikke sagt noe om Evigheten, Dagen og logikken bak dens fremvekst. Så la oss ta for oss det:

Evigheten betegner imidlertid frigjøring fra tidens syklus—en tilstand som manifesterer seg som tidløshet. Denne frigjøringen oppnås ved å forene seg med energikilden—som solen er en manifestasjon av—og som i sannhet fungerer som en inngangsport til den metafysiske korridoren i Gud's materielle rike. Evigheten kan også forstås som en mental legemliggjøring i form av et minne; denne tolkningen forblir imidlertid forankret i vår menneskelige, sansebaserte oppfatning.

Dette betyr at eksistensens univers befinner seg på grensen, domenet og territoriet og omfanget av fantasi og forestillingsevne-et stadium som går forut for den materielle skapelsen- av Skaperen Gud.

Dette stedet representerer midtpunktet mellom Guds Skapers skjulte tilstand og Hans øyeblikkelige manifestasjon – betegnet som «An» eller «Anu» – i form av «Identitet». Men hvor befinner da «ikke-eksistensen» – ikke-værenens rike – seg? Det er ganske enkelt: Det er det som er kjent som det «ubevisste».

Selv om dette riket befinner seg innenfor det guddommelige intellektet, eksisterer innenfor sfæren av Guds fantasi og forestilling, og er innleiret i mottaker-transduseren til menneskesjelen, eksisterer det ikke innenfor "Anu"—arenaen for primordial evighet som tjener som substrat for fysisk tid.

Følgelig, i forhold til denne opprinnelige evigheten, stammer innholdene som oppstår i menneskesinnet—som utgjør grunnlaget for vår eksistens—fra det ubevisste; dermed tolkes de som ren "formodning" (eller antakelse). Denne formodningen er i sin essens ikke-eksistens—for formodning og ikke-eksistens er ett og det samme.

Likevel blir våre formodninger noen ganger til virkelighet – men hvorfor? Ikke ta feil! Dette er utvilsomt knyttet til fenomenet telepati, som hører til metafysikken – eller det før-evige riket.

Dermed finner telepati sin mening i selve tilværelsens vev, snarere enn i ren spekulasjon, som er forankret i vår underbevissthet. Disse spørsmålene er svært tekniske, subtile og komplekse; følgelig har det å forstå slike konsepter—helt siden menneskene først begynte å bruke hjernene sine—vist seg å være konsekvent vanskelig, noe som ofte har ført til katastrofale feil i tilværelsens logikk.

"Zu+Rawan" betyr "Før-evighet + åndens bevegelse." Et virkelig bemerkelsesverdig poeng er at ordet "spirit" faktisk er en latinisert uttale av "Zupir"—et tilnavn for "Enki" (identifisert med Enoch, Henokh eller Gabriel), som er herskeren over "Zurawan," eller "Før-evigheten.

" Zupir er en kurdisk ordet: Zu= tidlig tid og Pir= den gamle.

Jeg vil gjerne gjøre ikke-iranske og ikke-persisktalende lesere oppmerksomme på at begrepet *Zurawan*—slik jeg har skrevet det—er den korrekte formen, i

motsetning til versjonen som brukes av persisktalende bidragsytere på den engelske Wikipedia: Zurvanism. Før jeg ga en forklaring for noen år siden, var de ikke klar over den egentlige betydningen. Dette handler ikke om etniske fordommer; jeg sier dette for å opplyse alle—enten de er iranere eller ikke-iranere.

Gamle symboler på fremtredende esoterisk (zurvanisme) omfatter føniksen, ørnen og anden, samt oksen, hesten, katten, løven, slangen, tigeren, Villsvinet, Kråken, hunden, ulven, ringduen, Påfuglen, Hanen og leoparden.

Buer og søyler er også svært hellige symboler på guddommelighet—manifestasjoner av kraften til den usynlige Gud.

Til tross for all den narrative og fortellermessige tiltrekningskraften som finnes i Enoks bokruller, Jubileerboken og mytologiene fra Mesopotamia og hettittene, har jeg personlig ingen religiøs tro på dem. Selv om hendelsene som beskrives der, faktisk skulle ha funnet sted, utgjør de ikke grunnlaget for min tro på Skaperen Gud – heller ikke på manifestasjonen av Hans kraft gjennom engler, kosmos og menneskeheten.

Den ultimate sannheten – og kunnskapen om den – ligger i manifestasjonen av mørket og fremveksten av lys fra selve dets sentrum; for dette mørket er skyggen av Skaper-Guds essens, mens lyset som oppstår fra det, er manifestasjonen av Hans lysende, gjennomsiktige natur. Selv denne gjennomsiktigheten og dette lyset er bare materielle manifestasjoner av den guddommelige essensen, ettersom Gud Skaperen overskrider både gjennomsiktighet og lys. Ingen har noensinne sett Ham, og ingen kjenner heller Hans navn. Han er Gud Skaperen; for å gjøre det mulig for oss å forstå, har Han gitt oss "veivisere" som peker mot Ham gjennom materielle, sansbare manifestasjoner.

Likevel forblir Hans sanne virkelighet ukjennelig og ligger utenfor rekkevidden av vår forståelse. Og hvor herlig det er å beskrive Ham ved hjelp av definisjonen jeg nevnte ovenfor. Dette er sann kunnskap om Gud – ikke slike læresetninger som instruerer mennesker i å gå inn på toalettet med høyre fot og deretter uttale Guds navn. Dette er sann kunnskap om Gud – ikke slike læresetninger som forteller mennesker at de skal invadere andres landområder i Guds navn og plyndre innbyggernes eiendeler...

Jeg er fortelleren av autentiske eldgamle læresetninger om troen på Guds sannhet – en tro som er forankret i en forståelse utledet av visdom, fornuft og skjønnhet, alt uttrykt gjennom balanse. Jeg gir deg ingen løfter om himmel eller helvete; snarere forteller jeg deg at både Gud og du har hver deres rettmessige plass. Lev i ro og rettferdighet, fri fra misunnelse, grådighet og bedrag.

Denne verden har en plass for alle. Streb etter å leve med integritet. Jeg viser aldri undertrykkere et vennlig ansikt. Jeg inngår ikke kompromisser med løgnere. Jeg støttes av Gud Skaperen.

Han er rettferdig, og Han vet at i denne farlige verdenen—der de mest hensynsløse og voldelige åndene, skjult i menneskelig skikkelse og med polerte, forførende og bedragerske ytre fremtoninger, søker å dominere den sanne menneskelige viljen—ville det være i strid med Hans uforanderlige lov å overlate en som meg, lik et forsvarsløst lam, blant sultne ulver. Han har beskyttet meg, Han beskytter meg, og Han vil fortsette å beskytte meg.

Amen!

Mêlî-Şîpak II



Şîrovekirin û eşkerekirina nhêniyê, ji aliyê Azad Karîmî

Ji kerema xwe, şiroveya li jêr —ya ku ji aliyê Wîkîpediyayê ve hatiye nivîsandin— derbarê vê berhema ji Kardunîaşê (Keyaniya Kasîtan a Babilê) bixwînin; ev berhem bi Key Melî-Şîpakê Duyemîn ve girêdayî ye.

Mêlî-Şîpak II li ser kevirê sînor (kudurru) tê dîtin, ku keça xwe Ḫunnubat-Nanaya pêşkêşî xwedawend Nanaya dike. Stêrka heşt-tîrî, sembola herî berbelav a Inanna-Ishtar bû. Li vir, ev sembol li ser kevirê sînor ê Mêlî-Şîpak II– ku vedigere sedsala 12-an a B.Z. – ligel dîska rojê ya birayê wê Şamaş (Utu-yê Sumerî) û hîlala heyvê ya bavê wê Sin (Nanna-yê Sumerî) hatiye nîşandan.[i 1]

Li ser rûyê erdê kes wateya " Mêlî-Şîpak" nizane. Lê niha, ez ê wê ji we re eşkere bikim. Spas ji Xwedayê Afirîner û hevalên Wî re – anku milyaketên Anunnaki – yên ku keremên xwe, zanîna têgihiştina rabirdûyê, û gelek diyariyên din ên madî û manewî dane min.

Berî ku ji bîra min biçe, divê ez lê zêde bikim ku agahiyên li jor, derbarê sembolên ku li ser fîgura padîşah cih digirin de, şaş in. Tevî cudahiyên wan ên dîtbarî, her sê jî heman wateyê didin.

"Meli Shipak" tê wateya nîvê şevê. Stêrk, stêrkeke ji kûrahiya ezmanan —ango Stêrka Bakur (Stêrka Qutbê)— nîşan dide. Heyva hîlal a serûbinbûyî, qubeya ezmanan û Çiyayên Zagrosê temsîl dike, ku di cîhana kevnar de pîroz dihatin hesibandin; her wiha, ew çembera ku heşt çeman dihewîne, sembola Anubeg (Anunnak) e —yê ku bavê rêze-nifşê milyaketên Anunnakî ye.

Heke ne ez bim, kî dikaribû van tiştan eşkere bikira? Xwedê, Afirînerê xweza min a resen, min nas dike; lewma Wî ev zanîna kevnar daye min. Ez careke din we hişyar dikim: vê naverokê di bin navê xwe de belav nekin, çimkî hûn ê bextreşî, zehmetî û xizaniyê bînin serê xwe.

Tevî hemû van xalan, ez bawer nakim ku «Meli-Shipak II» navê padîşahekî Kaşî (Kasîtî) be. Belê, li gorî ravekirinên ku li jor hatine dayîn, hemû sembolên ku li ser vê kevirê reş xuya dikin, temsîleke taybet a têgeha «nîvê şevê» pêk tînin.

In particular ‹the number 2 indicates a lineage associated with «Anubeg»—where «lineage» means «pair» and a «pair» corresponds to the number 2. This number is considered a sacred symbol among the Zu-Rawani people:

Bi taybetî, hejmara 2yê nîşana neselekê ye ku bi «Anubeg» ve girêdayî ye —ku li vir «neselek» tê wateya «cot»ekê, û «cot» jî li hemberî hejmara 2yê tê. Ev hejmar di nav gelê Zû-Rewanî de wekî sembolek pîroz tê dîtin:

1. Anzuyî (Anuzuyan, Anûşiyan, Anûsî, Magûs, Begî, zimanvan, rahêner, keşîş, şevgerên nobedar, şivan-karan, *Zandig* [parêzvanê zanîn/felsefeya bilind], rasyonalîst, Xwazok, kal/pîr [Zûpîr, Sûfî], dadwer, û kesên ku baweriya wan bi Anu heye). Manîyê Nîşayî Anzuyî bû, û Bundos —pêxemberê Mendaeyan— jî Anzuyî bû. Harûn, birayê Mûsa, Anzuyî bû. Yetrû, xezûrê Mûsa jî Anzuyî bû. Jethro ev ol da nasandin ji Zarokên Îsraîlê re û sîstemeke dadweran ava kir ku sê sed salan li ser wan hikum kirin. Kokên Druz û Samariyan digihîjin Anzûyiyan. Awşûrî —ku wekî "vaftîzker" tên binavkirin— nêzîkî Mazdek, Yûhenna [yê Vaftîzker] û Îsa bûn. Şêx Adî Dasnî Anzûyî bû. Di dîroka kevn de, ev gel wekî Xatî, Taqî an jî Xaçî dihatin naskirin.

2. Anûxî (Xenûxî, Henuxî, Henaxî, Gnostîk, Hanawi, Ruhanî, an jî Kawi (xwedî-aqil/zanîn), kesên xwedî-hîsên hundirîn, Axnîştî û reben, Derwêş (yanî keşîş), û bawermendên Enkî). Îbrahîm, Mûsa û Zerdeştê Sakaî ji koma Henukhiyan bûn. Paşê, Zerdeştê Sakaî mezheba Mizraxî an jî Xusrewî ava kir, lê Henukhiyan ew kuştin. Siltan Sehak jî Henukhî bû.

Ev her du kom, ku bi navên «Begi, Magus» û «Gawri, Gebri» tên naskirin, di nav mezhebên herî berbiçav ên Razanî (ezoterîk), yên ku balê dikişînin ser têgeha demê an jî mezhebên Zûrewanî de cih digirin.

Zerdeştî, reformxwazekî ola Zurawanî bû, lê di nav komek Cihûyên Zerdeştî de, ku xwe wekî "mijdegihêner" (an jî "ragihîner") bi nav dikirin, deng veda. Van kesan bingeha Xiristiyaniya mizgîn-belavker (evangelîkal) danîn. Ev tevger ne li Îsraîlê —ango cihê jidayikbûna Cihûtiya kevneşopî—, belkî bi taybetî li Kurdistanê belav bû. Ji wan re digotin "Asûrîg", ji ber ku ew baweriya wan bi koka nebatî ya afirandinê hebû; baweriyeke ku di "Dara Afirandinê" de xwe nîşan dida. Ev dar ji birîna "Ga-yê Afirandinê" şîn hatibû, piştî ku ew ji aliyê Mardûx ve —kurê Enkî û Înannayê— hatibû qurbanîkirin. Ev mezheb her wiha li Hindistan û Asyaya Navîn jî belav bû û navê "Parsî" wergirt.

Lêbelê li Kurdistanê, ji ber girîngiya ku dida nirxên qehremanî û şerkerî, ev bawerî zêdetir di nava çîna rewşenbîran de belav bû, ne di nava gelê giştî de. Gelê Asûrî

paşê bûn Xiristiyan û keşîş Nestorius wekî rêberê xwe hilbijartin. Îro, ew bi navên Suryanî, Keldanî û Asûrî tên naskirin. Parsiyên Îranî li bajarên Yezd û Kermanê dijîn; her wiha komên wan ên belavbûyî li Tehran, Urmiye, Kerec û Ehwazê, û her wiha li Dewletên Yekbûyî û Awistralyayê jî hene. Komek ji Zerdeştiyên nû —ku ji Îslamê derbasî vê baweriyê bûne— li Baurê Kurdistana dijîn û xwedî perestgeheke agir in; lê belê, ew rastî dijminatiya tundrewên misilman tên, yên ku ji aliyê "Birayên Misilman" (Îxwan el-Muslimîn) û Selefiyan ve têne han dan.

Niha em bi hev re çîroka demê lêkolîn bikin û rola malbata Anunnakiyan di vê mijarê de kifş bikin:

Dem, bi rêya sînyalekê û veguhestina frekansekê xwe nîşan da. Sînyal, veguhestina peyamekê ji xaleke bo xaleke din e; frekans jî behsa çerxeke dike ku di nav demê de dubare dibe. "Zû" sembola ezeliyetê an jî ya "berfirehiya destpêkê" ye — û wekî xuyabûna "şuen, suen, Nisi, Sin, şev, " tê dîtin. Ev berfirehiya destpêkê, di şiklê Gayekî baskdar de dihat temsîlkirin. Navenda vî gayê baskdar —ku wekî çemberekê hatiye nîşandan— wekî "Çerxu" dihat binavkirin; ev tê wateya qadeke enerjiyê ku Enlîl serweriya wê dike. Di zimanê kurdî de, "Çerxu" tê wateya "çerx" an jî "erebe".

"Anu" serweriya demên beriya ezelê dike, û kurê wî yê ewil "Enki" —ku di nav navê wî de peyva "Pîr" (bi wateya kevn an jî qedîm) heye— serwerê xala destpêkê (ku bi têla kevanê tê nîşandan) ya di demên beriya ezelê de ye. Pîr, nîşaneya destpêkê ye; û "destpêk" jî, derketina demê di qada enerjiyê de (ku bi kevanê tê sembolîzekirin) îfade dike. Enlîl, kurê duyem ê Anu, serweriya qada enerjiyê dike. Dem wekî îşaretekê tê dîtin (ku bi 'Zeng'ek ango zengilekê tê nîşandan). Kaşpî (Şuşma, Şemeş, Nannar-Şeşkî, Erjasp) —kurê ewil ê Enlîl— serwerê vê îşaret an zengilê ye. Min got ku sînyal, tevgera peyamekê ji xaleke bo xaleke din nîşan dide. Ev peyam bi sembola "tîr"ê tê temsîlkirin. Nêrgal(Bermang, Braime, Surewan, Suran), zarokê duyem ê Enlîl, serdarê vê tîrê ye. Ev tîr, agirekî sor e. Serê vê tîra agirîn wekî gayekî sor tê şîrovekirin. Di zimanê Sumerî de jê re *Shuruppag* tê gotin, ku tê wateya "Tîrê avdar". Bi kurdî jî jê re Jesur, Surija an jî Sureke tê gotin.

Ev agirê sor rasterast ji aliyê Xwedayê Afirîner ve – ku ew bi xwe diyarbûna giyanê Wî ye (Xaç, ceribandin) – ji xala destpêkê (Enkî) re tê dayîn; ew têla kevanê dihejîne û piştre bi teqîneke xurt, germahî û ronahiyê ber bi kûrahiya qada enerjiyê ve diçe.

Di kûrahiya qadê de cihek bi navê "Gewdan" heye. Ev cih tam di nîvê textê pîroz ê Anu de ye; ew taca Anu ye. Di nava vê taca zêrîn û agirîn de, li cihê ku Utuş (Sutu, ango stûyê ga, Xatuş, Atuşa) lê ye, Iştere (Ishtara) heye (hewzeke avê ya geş ku tê de sembola dûpişka agirîn wekî nîşana paqijiyê cih digire). Ev cih heşt-goşe ye (ku têkildar e bi têgehên wekî Çardu, Çerxu, Şurupag; her wiha du şêr, du dergeh, du çargoşe, du xaniyên reş û spî, û paneleke lîstika şetrencê ya reş û spî ya ji 90 çargoşeyan pêk tê, dihewîne). Di nava wê de jî, kûsî(Sîluxa, Sîlhazi, Sulakî) yek rûniştiye, ku sembola wê sûrahiyeke avê ye.

Ava ku ji devê vê kîselpoştê diherike, kaniyek e sar, dilnermker û bi herikîneke azad; ji ber vê yekê, jê re “Şir-în”, “Şorrawa” an jî “Sulava” tê gotin. Ev kûsî sembola jiyaneke dirêj û nemir e. Ev av di heşt aliyan de diherike (Biheşta, Heştave, Eştuwa, Ajduga, Kajduma, Dupşk, parêzvanê korîdora avê). Ajduga tê wateya "du dûpişk").

Înanna, keça Anu, li ser vê hewzê desthilatdar e. Hem hewz û hem jî avên wê, nîşana bakîretî û paqijiya Înannayê ne. Bi rastî, Eştere an jî Îştar, Şawşteter ew paqijiya hewza avê ye ku Înanna li ser wê desthilatdar e.

Korîdora Avê ya bi navê "Gawaro" ku tê wateya "Çemê Ga" ji hêla du dûpişkên agir ve tê parastin. Bi Gawaro re têgîna Werke (Erke, Kare, Erxa, Berxa, Karo, Rêje, Za-re, û Ra-ze) ve girêdayî ye. Çêbûna hilmê ya vê avê bi navê Doje (Jadu, Gadu, Duga, Duka, Cuda (nêr û mê), Judî, Gutî, Kuti, Dake, Dage, Geda, Duxa, Xadu, Taxu, Xatî û Taqî tê zanîn. Têkoşîna enerjiya Xwedê di vê Doje (tevgera spiral) de diyar dibe.

Ev e tişta ku dibe sedema afirandinê. Tevlihevî û dijwariya vê 'doje'yê dişibe 'Gerdun' (Dragon bi Englîzî=ejdeha) û xwe di şiklê avê ku bi lez diherikin, difire û dişewitîne de (Zehak, Sehak, Yitzhak, Zehaw, Awze) nîşan dide.

Dema ku ev peyam —tîreke sor ku nîşana veguhastina enerjiyê ye— di şiklê du bazan de xuya dike, ku her yek ji wan barê erênî û neyînî hildigire, ew digihîje "Şano"yê (qada enerjiyê); yanî, enerjiya van her du bazan bi van navan tê binavkirin: (Elîga, Eleka, Erexa, Ilîja, Ruyîsha, Geureha, Awreha, Huri, Kurî, Urî, Eyloga, Boqle, Eluke = Elektrîk).

Bazek enerjiyeke spî an jî erênî dide Kaşpî, û bazê din jî enerjiyeke neyînî dide Surîja. Dema ku Kur-Kaşpî û Kur-Surîja bi enerjiyê tên barkirin, qada enerjiyê tevdigere û wê enerjiyê —ku jê re (El-Gaşur, Gaurî, Elexşur, Elexşer, Keleşêr = dîk) tê gotin— bi rêya korîdorên herikînê dişîne hewza Inannayê. Ev enerjiya di hewza Inannayê de, bi navê Duîlan (Îlunta, Îlanduga, Îlantak, Dîlan, El-Eşter, Nil, û her wiha bazek ku li dora qada enerjiyê difire) tê naskirin. Ev wateya rastîn a "Îlija" (an Îlyas) e: çerxa bêdawî ya jiyanê. Dema ku ev enerjiya ronî dadikeve nav ava vê hewzê, ew li ser rûyê hewzê vediguherîne kevaneke prizmatîk a heft-reng an jî keskesorekê (Pernu, ku di şiklê tawûsekê de xuya dike); piştre di nava vê qada enerjiyê de digihîje hevsengiyê û bi awayekî dem-dem, di çarçoveya tevgereke dorhêlî de, li gorî taca Anu (Anutaş, Andu, Şîdan, Zînduta, Zendig, Gendeş, Azadan, Herheyîbûn) tevgera xwe didomîne. Ev tevgera dorhêlî ya spiralî ya ku diguhere, di şiklê Eyloyekî de tê nîşandan û jê re (Ilyaxşe, Elexşe, Erexşe, Gryaşa, Klyasa, Eyloyê Anzû) tê gotin.

Zanyarên me yên kevnar ev dubarebûna çerxî ya peyamê, wekî nemiriya jiyana kozmîk şîrove kirine. Ev dubarebûna çerxî ya peyamê, ku bûye sedema nemiriya jiyana me ya kozmîk, tê wateya jidayikbûna Mardûx; kurê Enkî û Înannayê. Li vir e ku rola sereke ya Mardûx, wekî milyaketê nemiriyê an jî berdewamiya jiyana kozmîk, derdikeve holê. Lê çima jê re dibêjin Mardûx(Marduk)?

Mardûx tê wateya du maran. Ev her du marên ku reş û spî ne, sembola tevger, enerjî û çerxa demê ne. Di Mardûx de her tişt digihîje hevsengiyê. Mardûx sembola giyanê duyemîn e; ji ber ku Anubeg giyanê yekemîn e. Ji ber vê yekê, ev nav û sernav ji Mardûx re hatine dayîn:

Anutuxme (bîbîlokê Anu) an jî Anduwa (çavê reş û spî yê Anu an jî çavê belkê Anu), Anu II, Anuyê biçûk, ronîyê çavê Anu.

Anutuxme di şiklê paneleke lîstika şetrencê ya reş û spî de, ku ji 90 xaneyan pêk tê, hatiye nîşandan. Ev, şev û roj in; Mardûx jî tê wateya sînorê di navbera wan de. Tav, sembola rojê ye û Heyv jî sembola şevê ye; Mardûx jî asta xuyabûna wan di gerdûnê de diyar dike. Bi vî awayî, Mardûx pîvana hevsengiya afirandinê ye. Mardûx, xuyabûna spêdeya sibê ye.

Bi vî awayî, Anu nûnertiya seretayîbûnê dike—ango xuyabûna "berî-herheyîbûnê". Baall (gayê bi bask) nîşana wê qadê ye ku ev "berî-herheyîbûn" tê de derdikeve

holê. Enlil nûnertiya qada enerjiyê dike; Enki nîşana destpêka demê û ya "îşaretê" bi xwe ye. Nergal nûnertiya deng dike, û Kaşpî jî sembola tevgerê ye. Mardûx, bi wê frekansa ku ji îşaretê (Enki) derketiye ve têkildar e; û ji ber xwezaya xwe ya berdewam û dubarebûyî, ew dibe nîşana zindîmayîna herheyî (nemiriyê).

Lê pirseke min heye:

Ew qada an jî qada berfireh a destpêkê li ku ye? Xwezaya wê çi ye?

Ew qad, wekî ku min got, cihek e ku tê de xuyabûna Xwedê di şiklê tarîtiyê de siya xwe avêtiye ser. Û xuyabûna Ruhê Xwedê jî, di nava vê tarîtiyê de mîna çirûskekê bû. Lê gelo xwezaya vê qadê çi ye? Ev herêm, wekî ku min got, di şiklê du baskên ku ji çepê ber bi rastê ve dirêj dibin de belav bûye; baskên ku di nivîsa Naram-Sin de bi navê "Balit" tên binavkirin.

Balit tê wateya du baskan. Li her du aliyên Balit, du şêr wekî parêzvan rûniştine. Bavkalên me ji bo rêzgirtina ji Balit dîwarekî ji kevir ava kirin – ku rûbereke spî ya geş a ji zîv bû – û jê re gotin "Anudiwar" an jî "Endiwar"; ev der wekî cihê pîroz ê Xwedayê Afirîner dihat dîtin. Di nava Balit de "Gewdan" ango gerdûn heye, ku Erd tenê beşeke biçûk a wê ye.

Gewdan an Gader tê wateya cihê ku Gayê afirandinê lê ye. Ev ga paşê ji aliyê Mardûx ve hat qurbanîkirin. Ev ga kevirî – ku jê re digotin ga-heyv-strû-têl(jîh)-tîr (Huwexşetere, Zertuşter, Zerdeşt, ga-ruh-avî, salkima tiriyê zêrîn) – di destpêkê de perçeyek ji bedena Xwedayê afirîner bû; dema ku di vê çemberê de hat bicihkirin, ronî û germ bû. Paşê sar bû û dûv re Xwedê, bi rêya wê mekanîzmaya ku min li jor behs kiribû, careke din enerjî da vê ga kevirî; ga kevirî teqiya û giyanê Mardûx ji nava wê derket holê.

Herêma derdora hewşa ga, ku şiklê wê dor e, jê re "Gader", "Derga" an jî "Hewşa Ga" tê gotin; di nava wê de "Zûder", "Zûgir" an jî "Sînorê Destpêka Demê" cih digire û "Nîngîrsu" (Sîrwan) wê diparêze. Li navenda vê dorê, ku jê re "Kaklî", "Kelhu" an jî "Kerkûk" tê gotin, tewereyeke zivirî ya bi navê "Aşuban" an jî "Aşêwe" heye ku ji jêr ber bi jor ve dirêj dibe. Navê wê Xoşe-Dere, Gerdûşe an jî Goderze ye; ew a Enlîl e û Nînûrta (Arduwa, Erdewan) wê diparêze. Bi jidayikbûna Mardûx re, ev eks dest bi zivirînê kir. Arasteya zivirîna vê eksê ji çepê ber bi rastê ve ye û bû sedema zivirîna Gaderê. Bi vî awayî, Gerdûşe û Gader bi hev re pêkhateya Çerxûyê pêk tînin.

Serê vê eksê, ku "Anu-Xşe" li ser e, bi navê "Manî Ca" tê binavkirin û hêlîna eyloya Anzû li wir e; Kaşpî, kurê Enlil, parêzvanê wê ye. Binê vê eksê, ku jê re Pahle an Pakle tê gotin, şêrdû-ga (Kurduxa, Zagruta, Zakrosa, Kerasa) ye û cihê lingên Enkî ye. Enkî ev eks di cihê wê de sabît hiştiye da ku ji yörungeya xwe dernekeve. Ew cihê ku şewqa ronî ya Xwedê lê xuya bûye, bi navê Anuxşe tê binavkirin; ev di heman demê de fênîksek (xaçekî bibiriqîn, Taqê ronî) bû.

Nêrgal, kurê Enlîl, parêzvanê lingê Enkî li ser Pakleyê ye. Ji ber vê yekê, ji Nêrgal re "Merd" (Mêr) û "Pahlewan" (Leheng) tê gotin, ku ev tê wateya parêzvanê bingeha stûna gerdûnê. Bi rastî, bi vê yekê, giraniya tevahiya gerdûnê dikeve ser serê Enkî.

Enkî sembola sarbûn, sebir û erdê ye; Enlîl jî sembola germbûn, çalakî û bayê ye. Bi van xalan, min ew qada destpêkê ji we re rave kir, ku ew pêşekiya bûyera derketina demê (xuyabûna ruh û maddeyê) ye.

Navê etnîkî yê herî kevin ê ku bi Zûrewanîyan ve girêdayî ye, vedigere hezarsala duyem a berî zayînê; di wê demê de, li rojavayê Gola Wanê ya li Kurdistanê, ev kom bi navê "Xatî" an jî "Taqî" dihat naskirin. Ev nav amajeyî wê Xaça ronîdar (Elî-Xaç), qubeya ruhî, an jî tişta bi navê "Şurduga" (an Kurduxa) dike, ku ev di rastiyê de xuyabûna erdî ya seraya pîroz a Anubag e – bavê milyaketên Anunnakî.

Xatîyan di bin vî navî de şaristaniyeke balkêş ava kirin; piştre, di bin navê Hîtîtan de, hema hema tevahiya Rojhilata Navîn xistin bin kontrola xwe. Di nivîsarên kevnar de hatiye tomarkirin ku li ser sîngên wan sembola "Balît" an "Baldu" hebûye.

Xatîyan di bin vî navî de şaristaniyeke balkêş ava kirin; piştre, di bin navê Hîtîtiyan "Textî" de, hema hema tevahiya Rojhilata Navîn xistin bin kontrola xwe. Di nivîsarên kevnar de hatiye tomarkirin ku li ser sîngên wan sembola "Balît" an "Baldu" hebûye. "Xat" (ango kemer/taq), ku kemera gerdûnê ye, di heman demê de textê "Anu" ye.

Niha me ew qada destpêkê fêm kir, lê divê ez ji we re behsa cewhera wê gayê bikim ku di nava wê qadê de cih digire; ew bi navê "Hu-we-xş-şe-tere" tê naskirin...

Hu tê wateya ga

Wa tê wateya heyvê

Xş tê wateya herikîn, mar, xaç, kevan, şax

Şa tê wateya têla kevanê, baz, peyam

Tere tê wateya tîr, xêza asoyê, xêz

Ev pênc faktor behsa wan pênc hêmanan dikin: ax, av, hewa, deng û agir. Ga ax e, heyv av e, mar agir e, têla kevanê deng e, û tîr jî ba ye.

Em vê hevoka razdar bi rêya du mexlûqan, yanî ga û mar, şîrove dikin: têkiliya di navbera "ga - strû - heyv - mar - têla kevanê - tîr" de, amaje ye bo textê pîroz ê Anu; yanî textê Wî di ezeliyeta destpêkê de û taca Wî di ezeliyetê de. Kevirê biqîmet ê li ser taca wî jî, nîşana nemiriyê ye. Ev ga, ku di rastiyê de gewhereke avdar e, sembola jiyana herheyî ye; û Mardûx jî ji nava vê gewhera avî hatiye dinyayê.

Formûla "Hu-We-Xş-Şe-Tere" tê wateya hîva nîv-heyv a ku li ser xeta asoyê razaye; ev jî heman tişt e ligel "hewza Înanna" an jî "Gaweşter". Ev tê wê wateyê ku ga li navenda hewza Înanna hatiye bicihkirin. Ji ber vê yekê jê re dibêjin "Gewter" an "Cewher" – ku tê wateya xewherê jiyanê" – û ev beşek e ji bedena Xwedayê afirîner. Ev ga di rewşa rûniştî de ye. Lê çima xewherê hebûna Xwedê şiklê gayê wergirt?

Heke hûn di nivîsarên Sumerî de li Enkî binêrin, hûn ê wî bibînin ku lingekî wî li ser dîwarekî ye û gayek jî di bin lingê wî de rûniştiye. "Kî" tê wateya kell an gayî. Bi rastî, Enkî tê wateya Anu-kî an jî An-kî. Anu bavê Enkî ye. Loma, Enkî tê wateya beşek ji enerjiya Anu ku di dîwarê demê de xwe dide der. Lê dîwarê demê (ku di Kurdiya nûjen de jê re tê gotin "Perdîwer"), wekî ku min got, ew heman qada destpêkê ye ku jê re "Balît" an "Dubal" tê gotin, û di navenda wê de jî Gay heye. Yanî, Dubal an Balît ew dîwar e, û ew gayê ku li hemberî wî rûniştiye, heman ew gayê di nava Balîtê de ye.

Tenê bala xwe bidin vê yekê: peyva "ga", di nav dîwarên demê de, heman ew "cow" ye ku ji demên kevnar ve di zimanê Îngilîzî de cih digire. Gava ez dibêjim

ku zimanê Kurdî dayika hemû zimanên Rojhilata Navîn û Ewropayê ye, mebesta min bidestxistina tu berjewendiyeke madî an manewî nîne. Ez rastiya mutleq tînim ziman û ev peyv bi xwe jî mînakek e ji bo vê yekê. Zagros navika jiyana mirovahiyê ye û wateya wê jî "cihê jidayikbûna Kurdan" e. Kurd gelê herî kevn ê cîhanê ne; pêxemberên kevnar heta dema Îbrahîm, û piştî wî Zerdeştê Sekayî, Manîyê Guranî, Mezdekê mizgînvan û Bundus (Bendehoş, Mendehoş)ê Kurd, hemû jî ji vê axê ne. Gelên din ên Rojhilata Navîn jî şaxên vê dara kevnar in. Kurd rehên vê darê ne, ji ber ku ew bi awayekî xurt di axa Zagrosê de bicih bûne.

" Balît" an jî "du baskên vekirî" behsa çerm dike, û ev çerm tê wateya "pêça afirandinê". Bi vî awayî, "Balît" hem amaje bi wê pêça (tumar) afirandinê dike – ku bi gelemperî ji çermê gayê (Çerm-Ga) dihat çêkirin – û hem jî metaforek e ji bo dîwarekî zîvîn ê bibiriqîn ku jê re "Per-Zū-We" an jî "mertala Zū" tê gotin. Di pirtûka "Mēnōg ī Xrad" de, bi awayekî henekamêz behsa vî dîwarî tê kirin. Ev dîwar, pirtûka afirandinê ye; çimkî li pişt vî dîwarî bû ku rûmeta Xwedê di şiklê "tarîtiya destpêkê" (tarîtiya ezelî) de xuya bû û çîroka demê dest pê kir.

Di bingeh de, peyva "sipar" (mertal) tê wateya "Zubar" ango "Zu-bend" an jî asteng/parêzgeha Zu; û ji ber ku ev dîwar ji zîv hatibû çêkirin, peyva "Zuper" an "Zîvber" – ku di kurdî de tê wateya dîwarê zîvîn – hatiye bikaranîn. Di zimanê farisî de ji zîv re dibêjin "Noghreh"; û bi gişti, peyva "Sipar" – ku Ferdewsî jê re dibêje "Parsî" – amaje bi Perestgeha Pîroz a "Zurawanî"yên Mezopotamyayê dike. Bi kurtasî, ew termînolojiya ku Ferdewsî bi kar aniye, li dijî Zurawaniyan e. Çimkî Zurawanî wekî "Hanukhî" dihatin binavkirin, lê Ferdewsî wan wekî "Xeyûnî" (Khayuni) bi lêv dike.

Di van heftê-heştê salên dawî de, Pan-Îranîstên faris-axêv wisa fêm kirine ku Khayunan (Xeyunî) ji “Hun”ên li Asyaya Navîn derketine; ev yek, bêguman, bi temamî şaş e. Urartûyiyan xwe wekî "Xîwînî" (Henokhî) didîtin, lewma ew "Henoxî" (Henokhi) bûn. Zerdeştê Saka(Seqizî) jî di destpêkê de "Henoxî" an "Zûderî" bû, lê paşê tevlî mezheba "Mazdayasna" ango Xusrewî, (yên ku rêûresma Mizgîniyên Nemiriyê tînin) bû û sozê nemiriyê da. Ji ber vê yekê, ew ji aliyê Henoxiyan ve hat kuştin; Henoxiyên ku, di rastiyê de, piraniya gelê Rojhilata Navîn pêk dianîn. Lê eger em vegerin ser wê ga ku di nava dîwarê demê de rûniştiye, em dibêjin:

Ji vê çêleka ku rûniştibû re digotin "Xoşe tere, Gewdan, Denge" – ango bi îngilîzî "Cluster" (kom an girêk) wekî tirî. "Xoşe" (Cluster) tê wateya komek pêkhateyên mîna hev (tene, an jî tene tene) ku li cem hev kom bûne, li kêleka hev hatine bicihkirin, an jî bi awayekî nêzîk bi hev re dixebitin.

Ev têgeh, li gorî qada ku behsa wê tê kirin, xwedî çend wateyên bingehîn e. Bo mînak, atom xwedî avahiyeke wiha ye. Ji ber avahiya çarqozî ya dîwarê ku Enkî li ser dirêjahiya wê rawestiyaye, mirov dikare fêm bike ku ev atom ne bêalî ye; çimkî hejmara proton û elektronên wê ne wekhev e.

Danîna lingê Enkî li ser dirêjahiya dîwarî, tê wê wateyê ku dirêjahiya dîwarî nîşana barê elektronîkî yê nêr ê çalak e; her wiha nîşana ewrê ku dora navika atomê dorpêç kiriye kû proton di nav wê dorpêç de ye. Sal berê, min nivîsandibû ku pêkhateya vê gayê —ku min bi tesadufî jê re digot "ga çermî spî", ji ber çermê wê yê spî— dişibe ewrekî.

Nexwe, ew çêlek a ku li binê dîwar rûniştiye – ya ku Enkî lingê xwe li dirêjahiya wê daniye û bi awayekî komî ye – di asta atomî de wekî Îonekê xuya dike ku xwedî barê elektrîkî yê negatîf e; ango ew "An-Îon" e. Gelo çima navê "An" an "Anu" bi vê îonê ve girêdayî ye? Gelo Anu behsa cewhera atoma ewil dike? Ez nizanim, lê ev têgihiştinek pir mentiqî û hûrgilî ye.

Û sedema ku di vê avahiyê de ga wekî nîşaneya cewhera afirandinê – ku ev jî beşek e ji goştê Xwedayê afirîner – hatiye nîşandan, xwezaya wê ya nêr e; ya ku di termînolojiya zanistî de jê re dibêjin "anion". Loma, Xwedayê afirîner ne ga bû, bi awayekî ku gava wî perçeyek ji laşê xwe ji xwe veqetandiba, ew perçe di şiklê wî bi xwe de derketiba holê.

Ey Xwedayê Afirîner! Û ey tezahura Xwedê, ey Anu Beg, û ey Enkîyê aram, û ey Xusrew Mîkaêlê mayînde, û ey milyaketên Anunnaki; gelo çawa dikare ev mirov bên anîn nav cîhana hîkmetê, da ku ew qanî bibin û şêwaza jiyana xwe biguherînin?

Niha me Ezelîyetê, Şev, Nemiriyê, Şefaqê û rola milyaketên Anunnaki fêm kirin; lê me derbarê Ebediyetê, Rojê û mantiqa li pişt derketina wê de tiştek negot. Loma em werin ser vê mijarê:

Lê belê, ebediyet tê wateya azadbûna ji çerxa demê; rewşeke ku wekî "nebûna demê" xwe nîşan dide. Ev azadbûn bi yekbûna bi çavkaniya enerjiyê re pêk tê —ku roj jî yek ji nîşanên wê ye— û ev çavkanî, di rastiyê de, wekî dergehekê ber bi korîdora metafizîkî ya qada madî ya Xwedê ve kar dike. Ebediyet her wiha dikare wekî pêkhatineke zihnî di şiklê bîranînê de were fêmkirin; lê belê, ev şîrove di çarçoveya têgihiştina me ya mirovî û hestyarî de dimîne.

Ev tê wê wateyê ku gerdûna hebûnê, ji aliyê Xwedayê Afirîner ve, li ser sînor, qad, herêm û çarçoveya xeyal û têgihiştinê bi cih bûye; qonaxeke ku beriya afirandina madî tê.

Ev cih, xala navîn a di navbera rewşa veşartî ya Xwedayê Afirîner û xuyabûna Wî ya demkî de temsîl dike—ku bi navê "An" an "Anu" tê binavkirin—û ev jî di şiklê "Nasname"yê de ye. Lê belê, "nebûn"—ango qada ne-hebûnê—li ku derê ye? Pir hêsan e: ew tişta ku wekî "bêhiş" tê naskirin e.

Herçend ev qelemrew di nava Aqilmendiya Xwedayî de cih digire, di nava qada xeyal û têgihiştina Xwedê de heye, û di navbera wergir-veguhêzera giyana mirovî de hatiye bicihkirin jî, ew di nava "Anu"yê de —ango qada herheyîtiya destpêkî ku wekî bingeha dema fîzîkî kar dike— tune ye.

Lewma, li gorî vê herheyîtiya destpêkî, ew naverokên ku di hişê mirov de—yê ku bingeha hebûna me pêk tîne—peyda dibin, ji bineshiûrê (nehişmendiyê) tên; lewma ew wekî tenê "texmîn" (an jî guman) tên şîrovekirin. Ev texmîn, di cewherê xwe de, nehebûn e—çimkî texmîn û nehebûn yek û heman tişt in.

Lê belê, carinan texmînên me vediguherin rastiyê—gelo çima? Şaş fêm nekin! Ev, bêguman, bi diyardeya telepatiyê ve girêdayî ye; tiştek ku dikeve çarçoveya metafizîkê—an jî qada herheyîtiya destpêkî.

Bi vî awayî, telepatî ne di texmînên sade de – ku kokên wan di bineshiûra me de ne – lê di nav tevna hebûnê bi xwe de wateya xwe dibîne.

Ev mijar pir teknîkî, nazik û tevlihev in; lewma, têgihiştina têgehên wiha —ji wê demê ve ku mirovahiyê dest bi bikaranîna mejiyê xwe kir— her tim zehmet bûye û ev yek gelek caran di mantiqa hebûnê de bûye sedema şaşiyên felaketbar.

"Zu+Rewan" tê wateya "Ezelyetê + tevgera ruh." Xaleke bi rastî balkêş ew e ku peyva "spirit" (ruh), di rastiyê de, guhertoya latînîzekirî ya peyva "Zupir" e; ev navdêrek e ji bo "Enkî" (yê ku bi Henux, Xenûx an jî Cebraîl re tê naskirin), yê ku serwerê "Zurewan" an jî "Ezelyetê" ye.

Zupîr peyveke kurdî ye: Zu = demê zû (destpêk) û Pîr = kevn.

Dixwazim bala xwendevanên ne-îranî û yên ku bi farisî naxivin bikişînim ser wê rastiyê ku têgeha *Zûrewan* —wekî ku min nivîsandiye— şêwaza rast e; berevajî wê guhertoya ku ji aliyê beşdarên farisîaxêv ve li ser Wîkîpediyaya îngilîzî tê bikaranîn: Zurvanism.

Heta ku min çend sal berê ravekirinek pêşkêş kir, ew ji wateya wê ya rastîn bêagah bûn. Ev ne mijareke pêşdaraziya etnîkî ye; ez vê yekê dibêjim da ku her kesî agahdar bikim — çi Îranî bin, çi ne Îranî bin.

Di nav sembolên kevnar ên sîstema ezoterîk a berbiçav (Zurewanîzm) de ev hene: fênîks(Enuş), eylo û werdek; her wiha ga, hesp, pisîk, şêr, mar, Bewr(Tiger), berazê kovî, qijik, kûçik, gur, qumrî, tawûs, dîk û pilingê leopar.

Taq û stûn her wiha sembolên gelek pîroz ên xwedayîtiyê ne—nîşaneyên hêza Xwedayê nedîtbar in.

Tevî hemû balkêşiya vegotinî û çîrokbêjiyê ya ku di Pirtûka Henux, Pirtûka Yûbîlyan (Jubilees) û mîtolojiyên Mezopotamya û Hîtîtiyan de heye, ez bi xwe ji aliyê olî ve baweriyê bi wan naynim.

Her çend bûyerên ku li wir hatine vegotin bi rastî jî qewimî bin, ew ne bingeha baweriya min a bi Xwedayê Afirîner in — û ne jî bingeha xuyabûna hêza Wî bi rêya milyaket, gerdûn û mirovahiyê ne.Rastiya mutleq —û zanîna wê— di xuyabûna tarîtiyê û derketina ronahiyê ji nava dilê wê de ye; çimkî ev tarîtî siya cewhera Xwedayê Afirîner e, û ronahiya ku jê derdikeve jî, xuyabûna xwezaya Wî ya ronî û zelal e.

Heta ev şefafiyet û ronahî jî, tenê xuyabûnên madî yên cewhera Xwedayî ne; çimkî Xwedayê Afirîner ji şefafiyet û ronahiyê jî bilindtir e. Kesî ew qet nedîtiye û kes navê wî jî nizane.

Ew Xwedayê Afirîner e; ji bo ku em karibin fêm bikin, bi rêya xuyabûnên madî û berbiçav, "nîşander"ên ku ber bi Wî ve diçin, ji me re peyda kirine.

Ew Xwedayê Afirîner e; ji bo ku em karibin fêm bikin, bi rêya xuyabûnên madî û berbiçav, "nîşan"ên ku ber bi Wî ve diçin, ji me re êç kiriye. Lê belê, rastiya Wî ya resen nayê zanîn û ji çarçoveya têgihiştina me wêdetir e. Û çiqas xweş e ku mirov bi karanîna wê pênaseya ku min li jor behs kir, Wî pênase bike.

Ev e zanîna rastîn a Xwedê—ne ew hînkirinên ku ji mirovan re dibêjin bila bi lingê xwe yê rastê bikevin destavê û paşê navê Xwedê bînin ziman. Ev e zanîna rastîn a Xwedê—ne ew hînkirinên ku ji mirovan re dibêjin bila bi navê Xwedê êrîşî axa kesên din bikin û mal û milkên nişтecihên wê derê talan bikin...

Ez vebêjerê hînkirinên kevnar û resen im, yên ku derbarê baweriya bi rastiya Xwedê de ne; baweriyeke ku di têgihiştineke ji hîkmet, aqil û bedewiyê pêk hatî de kûr bûye – tiştên ku hemû di hevsengiyê de xwe nîşan didin.

Ez sozên bihuşt an dojehê nadim we; berevajî vê, ez ji we re dibêjim ku hem Xwedê û hem jî hûn, xwediyê cihên xwe yên mafdar in. Bi aramî û dadperweriyê bijîn; dûr ji çavnebariyê, çavbirçîtiyê û xapandinê. Di vê dinyayê de ji bo her kesî cihek heye. Hewl bidin ku bi durustî bijîn. Ez qet rûyekî dostane nîşanî zordaran nadim.

Ez bi derewkeran re li hev nakim. Piştgiriya min ji aliyê Xwedê—Afirîner—ve tê kirin.Ew dadperwer e û dizane ku di vê cîhana xeternak de—cihê ku ruhên herî bêrehm û tundûtûj, yên ku di bin şiklê mirovan de xwe vedişêrin û xwedî rûyên geş, dilkêş û xapînok in, hewl didin serdestiya îradeya mirovî ya rastîn bi dest bixin—hiştina kesekî wekî min, ku mîna berxeke bêparastin e, di nava gurên birçî de, dê li dijî qanûna Wî ya neguherbar be.

Wî ez parastime, Ew min diparêze, û dê parastina min bidomîne.

Amîn!

مێلی-شیپاک ٢

لێکدانەوە و نووسینی ئازاد کەریمی.



تکایە ئەم پاراگرافەی خوارەوە بخوێنەوە- وا لەلایەن ویکی پێدیاوە نووسراوە- سەبارەت بەم بابەتە لە کاردونیاش (شانشینی کاشی ی بابل)، کە پەیوەندی بە شا مێلی-شیپاکی دووەمەوە هەیە:

مێلی-شیپاکی دووەم لەسەر kudurru-Land کچەکەی Ḫunnubat-Nanaya پێشکەش بە خوداوەند نانایا دەکات. ئەو ئەستێرە هەشت خاڵە باوترین هێمای ئینانا-ئیشتار بوو. لێرەدا شانبەشانی دیسکی خۆری شەماشی برای (ئوتوی سۆمەری) و مانگی هیلالی سین باوکی (نانا سۆمەری) لەسەر بەردێکی سنووری مێلی-شیپاکی دووەم نیشان دراوە، کە مێژووەکەی دەگەڕێتەوە بۆ سەدەی دوانزەهەمی پێش زایین.[1 i] .

|||||

کەس لە جیهاندا مانای "مێلی شیپاک" نازانێت. بەڵام ئێستا، من بۆ ئێوەی ئاشکرا دەکەم. سوپاس بۆ خودای ئافرێنەر و یاران(هەواڵەکانی، فریشتەکانی ئانوننناکی)، کە فراوانی و زانستی تێگەیشتن لە ڕابردوو و فرەیی و بەرەکەتە مادی و مەعنەوی یە جۆراوجۆرەکانیان بە من بەخشیوە.

پێش ئەوەی لەبیرم بچێت، پێویستە ئەوەش زیاد بکەم کە ئەو زانیارییانەی سەبارەت بە هێماکانی لای سەرووی پاشاوە هەڵکەوتوون، هەڵەن.

ئەو سێ ئایتێمە سەرەڕای جیاوازی ڕواڵەتی، یەک مانایان هەیە. "مێلی شیپاک" واتە نیوەشەو یان نیوەی شەو. ئەستێرەکە هێمای ئەستێرەی قووڵایی ئاسمانە - ئەستێرەی ئەشتەرخاس واتە Pole Star.

شوشمە یان هێلالی مانگی ئاوەژۆ، نوێنەرایەتی خەزنەی ئاسمان و کوێستانی زاگرۆس دەکات کە لە جیهانی کۆندا بە پیرۆز دادەنران؛ لەگەڵ ئەوەشدا، ئەو بازنەیەی کە هەشت ڕووباری لێ شۆڕ بووەتەوە، هێمای ئانوبەگ (ئانوننناک)ە- باپیرەی خانەدانی فریشتەکانی ئانوننناکی.

کێ دەیتوانی ئەم شتانە ئاشکرا بکات، ئەگەر من نەدەبووم؟ خودای ئافرێنەری سروشتی من، بەندەی ناسی؛ هەر بۆیە ئەم زانستە کۆنەی بە من بەخشیوە. جارێکی تر ئاگادارتان دەکەمەوە: **ئەم بابەتانە بە ناوی خۆتانەوە بڵاو مەکەنەوە، چونکە بەدبەختی و نارەحەتی و هەژاری بەسەر خۆتاندا ئەهێنن.**

سەرەڕای هەموو ئەم خاڵانە، باوەڕم بەوە نییە کە «مێلی-شیپاکی دووەم» ناوی دەسەڵاتدارێکی کاشی بێت. بەڵکو، بە پشتبەستن بەو ڕوونکردنەوانەی سەرەوە، هەموو ئەو هێمایانەی لەسەر ئەم بەردە ڕەشە دەردەکەون، باسی گێڕانەوەیەکی تایبەتی لە وشەی «نیوە شەو» ئەکەن. بە تایبەتی، ژمارە ٢ ئاماژەیە بۆ ڕەگەزێ کە پەیوەندی بە «ئانوبەگ»ەوە هەیە- کە «خێزان» بە واتای «جووت» و «جووت»یش هاوتایە لەگەڵ ژمارە ٢. ئەم ژمارەیە لە ناو باوەڕمەندانی ئایینی زوـڕەوانیدا بە هێمایەکی پیرۆز دادەنرێت:

١- ئانزویی (ئانوزوییەکان، ئانوشیەکان، ئانوسییەکان، مەگی، بەگی، زمانزانان، وانەبێژان، شەوبانان، شوانی یەکان، زەندیگ (حکمت منقول)، استدلالی، گەدا، ڕیش سپی(زوپیر، سۆفی)، دادوەر،باوەڕمەندانی ئانو. مانی نیشایی ئانزویی بوو، بوندوس پیەغەمەری مەندایەکان ئانزویی بوو. هارون برای موسا ئانزویی بوو. یەترون خەزووری موسا ئانزووی بوو. یەترون ئەم ئایینەی بردە ناو بەنی ئیسراییلەوە و دادوەرانی لێ پێکهات کە سێسەد ساڵ حوکمی بەنی ئیسراییلیان کرد. دروزی یەکان و سامەری یەکان ئانزووین. ئاوشوری یەکان کە پێیان ئەڵێن مغتسلە یان باپتیستەکان وەک مەزدەک، یەحیا و عیسا ئانزوویی بوون. شێخ ئادی داسنی ئانزوویی بوو. لە مێژووی دێرین دا بەمانەیان ئەگوت خاتی یان تاقی یان خاچی.

٢- ئەنوخی (خەنوخییەکان، هەنۆخیەکان، هەناخییەکان، گنۆسیەکان، هەناوی یەکان، ڕۆحی یەکان، یان کاوی (حکمت معقول)، شهودی، خاک نشین، گردەنشین، دەرویش، باوەڕمەندانی ئێنکی. ئیبراهیم و موسا و زەردەشتی سەکایی هەنوخی بوون. دواتر زەردەشتی سەکایی ئایینی میزراخی یان خوسرەوانی دامەزراند و هەنوخیەکان کوشتیان. سوڵتان سەهاک هەنوخی بوو.

ئەم دوو گرووپە کە بە ناوەکانی «بەگی، مەغی» و «گاوری،گەوری» ناسراون، لە دیارترین مەزهەبە ڕازانی یەکان (باطنی یەکان)ی ئایینی زوڕەوانین.

ئایینی زەردەشتی لقێکی ڕیفۆرمخوازانەی ئایینی زووڕەوانی بوو و لە نێو کۆمەڵێک جوولەکەی زەردەشتیدا کە خۆیان بە "مزگتی، مژدەکی" (مزگێنی بەخش") ناودەبرد، بڕەوی پەیدا کرد. ئەم بزووتنەوەیە تەنیا لە ناوخۆی کوردستاندا بڵاوبووەوە، نەک لە ئیسرائیل کە شوێنی لە دایکبوونی ئایینی

جوولەکەی نەریتی بوو. ئەوان بەناوبانگ بوون بە "ئاسوریگ" چونکە باوەڕیان بە ڕەگی ڕووەک (گیا)یی ئافراندن بوو، کە لە درەختی زانایی دا دەرکەوت. ئەم دارە لە بریتی گۆری (گای ئافراندن) ڕووا دوای ئەوەی لەلایەن ماردوخ- کوڕی ئێنکی و ئینانناوە قوربانی کرا. ئەم مەزهەبە لە سەرانسەری هیندستان و ئاسیای ناوەڕاستیشدا بڵاوبووەوە و ناوی "پارسی"ی دا بەخۆی.

بەڵام لە کوردستاندا بە هۆی جەختکردنەوە لەسەر بەها پاڵەوانانە و جەنگییەکان، بە پلەی یەکەم لە نێو چینی ڕۆشنبیردا ـ نەک خەڵکی گشتیدا، سەرنجەکانی ڕاکێشا. دواتر گەلی ئاسوریگ بوون بە مەسیحی و کەشە "نەستۆریۆس" یان وەک سەرکردە هەڵبژارد. ئەمڕۆ بە سریانی و کلدانی و ئاشووری ناسراون.

پارسی یە ئێرانیەکان لە یەزد و کرمان دەژین، بەڵام پێکهاتەیان لە تاران، ورمێ، کەرەج و ئەهواز و هەروەها لە ئەمریکا و ئوستراليا هەیە. کۆمەڵێک نۆزەردەشتی – وا ئایینیان لە ئیسلامەوە گۆڕیوە لە باشووری کوردستان دەژین و پەرستگە و ئاتەشگەیان هەیە؛ بەڵام ڕووبەڕووی دوژمنایەتیی بناژۆخوازە موسڵمانەکان دەبنەوە کە لەلایەن ئیخوان موسلیمین و سەلەفییەکانەوە هاندەدرێن.

ئێستا با پێکەوە لە چیرۆکی زەمان بکۆڵینەوە و ڕۆڵی بنەماڵەی ئانوناکی لەم بابەتەدا بدۆزینەوە:

کات لە ڕێگەی سیگناڵێکەوە دەردەکەوێت لەگەڵ گواستنەوەی فرێکوێنسییەک. سیگناڵ واتە گواستنەوەی پەیامێک لە خاڵێکەوە بۆ خاڵێکی تر، لە کاتێکدا فرێکوێنسی ئاماژەیە بۆ پڕۆسەیەک ئەکات کە لە پانتای زەماندا دووبارە دەبێتەوە.

"زوو" هێمای (ئەزەلیەت/Pre-Eternity) یان "پانتای سەرەتایی"یە- وەک دەرکەوتنی "شوئێن، سوئێن، نیسی، سین" واتە شەو دەور ئەگێڕێ. ئەم پانتا سەرەتاییە لە شێوەی گایەکی باڵداردا ئەیاننواند. ناوەندی ئەم گا باڵدارە- کە وەک بازنەیەک وێنا کراوە- ناوی"چەرخو" یە، کە ئاماژەیە بۆ "شانۆی وزە" و ئێنلیل حوکمڕانی بەسەریدا دەکات. لە زمانی کوردیدا "چەرخو" بە واتای "چەرخ" یان "ئەڕابە" دێت.

"ئانو" فەرمانڕەوای "زوو"ە و یەکەم کوڕی ئانو واتە "ئێنکی" کە لە ناوەکەیدا وشەی "پیر" شاراوەیە، بە واتای کۆن یان دێرین، فەرمانڕەوای خاڵی سەرچاوە (بە هێمای کەوانەوە)یە لە زووی ئانوبەگ دا.

پیر هێمای خاڵی سەرەتایە و "سەرەتا" ئاماژەیە بۆ سەرهەڵدانی کات لە بواری وزەدا (کە بە کەوان هێما دەکرێت).

ئێنلیل کوڕی دووەمی ئانو، دەسەڵاتی بەسەر شانۆی وزەدا هەیە. کات وەک سیگناڵێک (بە هێمای زەنگ) هەست پێدەکرێت. کاشپی (شوشما، شەماش، نانار-شێشکی، ئەرجاسپ)- یەکەم منداڵی ئێنلیل- فەرمانڕەوای ئەم سیگناڵە یان زەنگەیە.

وتم سیگناڵ ئاماژەیە بۆ جۆڵەی پەیامێک لە خاڵێکەوە بۆ خاڵێکی تر. ئەم پەیامە بە هێمای "تیر" نیشان دەدرێت. نێرگال(بەرمانگ، برایمە، سورەوان، سوران) منداڵی دووەمی ئێنلیل فەرمانڕەوای ئەم تیرەیە. ئەم تیرە ئاگرێکی سوورە.

نوکی ئەم تیرە ئاگرینە بە گایەکی سوور هێما کراوە. لە زمانی سۆمەریدا پێی دەوترێت *شوروپاگ* کە بە واتای "ئاودار" دێت واتە تۆکمەیە بە شێلەی ژیان. لە زمانی کوردیدا پێی دەوترێت جەسور، سوریجە، یان سورەکە.ئەم ئاگرە سوورە ڕاستەوخۆ لەلایەن خودای ئافرێنەرەوە کە نیشانەی ڕۆحی خۆیەتی (خاچ، سەلیب، ئالنگاری) ئەدرێ لە خاڵی دەستپێک (ئێنکی)، پاشان ژێ ی کەوانەکە دەڵەرزێنێت و پاشان بە تەقینەوە و گەرما و ڕووناکی بەرەو قووڵایی شانۆی وزە دەڕوات.

قووڵایی کێڵگەکە شوێنێکی هەیە بە ناوی گا-دان(آنوگا، ئانوخا، آندوگا، دونیا، دوتا، ایدن، اندی). ڕێک لە ناوەڕاستی تەختی پیرۆزی ئانودایە وتاجی ئانو یە. لە ناوەندی ئەم تاجە ئاگرینە زێڕینەدا، کە ئوتوش (شاخی گا کە بە بەران هێما کراوە، خاتووش، ئاتوسا، ڕۆژ، خۆر، هەتاو)ی لێیە، ئەشتەرە (حەوزێکی گەشاوەی ئاو کە هێمای دوپشکی ئاگرین وەک هێمای پاکایی) هەیە، کە هەشتگۆشەیە (چاردو، چەرخو، دوو شێر، دوو دەروازە، دوو چوارگۆشە، دوو خانووی ڕەش و سپی، ٩٠ چوارگۆشەی ڕەش و سپی تەختەی شەترەنج، بەڵخا، بەڵەکە، کابڵین)، و لە ناوەندەکەیدا کیسەڵێکی هەڵتووتاو(سیلوخا، سیلحازی، سولاکی، بە هێمای گۆزەڵەی ئاو).

ئەو ئاوەی لە دەمی ئەم کیسەڵەوە دێتە دەرەوە، چەمێکی سارد و تازە و بەخوڕە؛ هەر لەبەر ئەم هۆکارەش پێی دەوترێت شیرئین یان شۆڕاوە یان سۆڵاڤە. ئەم کیسەڵە هێمای ژیانێکی درێژ و نەمرانەیە. چەمەکە بە هەشت ئاڕاستە (بەهەشتە، هەشتاوە، ئەشتووە، ئەژدوگا، کەژدوما، دووپشک، پاسەوانی داڵانی ئاوەڕۆ) دەڕژێت. ئەژدوگا واتە دوو دانە دووپشک.

ئینانا کچی ئانو حوکمڕانی بە سەر ئەم ئەستێرەدا(حەوز) دەکات. هەم حەوزەکە و هەم ئاوەکانی نوێنەرایەتی کچێنی و پاکی ی ئینانا دەکەن، لە ڕاستیدا ئەشتەرە یان ئیشتار پاکی ئەو حەوزە ئاوەیە کە ئینانا حوکمڕانی دەکات. داڵانی ئاوەڕۆ وا دوو پشکی ئاگرین پاسەوانی ئەکەن ناوی گاوەڕۆ واتە ڕووباری

گایە. هێمای گاوەرۆ وەرکا، ئەرکە، کارە، ئەرخە، بەرخە، کارو، ڕێژا، زەڕێ، ڕەزێ یە. ئاگرین بوونی هەڵمی ئەم ئاوە بە دۆژە یان ژەدو، گەدو، دوگا، دوکا، جودا(نێر و مێ)، جودی، گوتی، کوتی، داکە، داگە، گەدا، دوخا(دوخ ی ڕستن)، خەدو، تاخو، خاتی، تاق ناسراوە. ئالنگار بوونی وزەی پەروەردگار لەم دۆژەدا خۆی دەر ئەخات. هەرئەوەش ئەبێت بە هۆی درووس بوونی ئافراندن. سووڕانەوەی ئەم دۆژە بە دەور خۆیدا بە گەردوون (ئەژدیها) شوبهێنراوە و بریتی یە لە گڕاوێکی خرۆشان و هەڵپاوی و ناسراوە بە (زەهاک، سەهاک، ییتسخاک، زەهاو، ئاوزە).

کاتێ ئەم پەیامە- کە تیرێکی سوورەوە بووی گڕاوییە و هێمای گواستنەوەی وزەیە- لە شێوەی دوو واشە دا دەردەکەوێت، هەم بارگەیەکی ئەرێنی و هەم بارگەیەکی نەرێنی هەڵدەگرێت، دەگاتە شانۆی وزە واتە گاودان لەوێدا وزەی ئەم دوو واشە پیی ئەڵێن (ئێلیگا، ئەلەکە، ئاریخا، ئیلیجا، ڕوییشا، گەوڕەها، ئەورەها، هوری، کوری،هەڵۆگا، بۆقلە)، واشەیەک وزەی سپی یان ئەرێنی ئەداتە کاشپی و واشەی دیکە وزەی نەرێنی ئەدات بە سوریجا.

کاتێ کور-کاشپی و کور-سوریجا وزەیان پێدەدرێ شانۆی وزە ئەکەوێتە جوولّە و وزەکەی کە پێی دەوترێت(ئیل گاشور، گاوری، ئەلەخشور، ئەلەخشێر، کەڵەشێر) لە ڕێگەی دالّانی ئاوەڕۆکەوە ئەنێرێتە ناو ئەستێری ئیناننا. ئەم وزە لە حەوزی ئیناننادا ناوی دوئیلان، ئیلونتا، ئیلاندوگا، ئیلانتاک، دیلان، ئیل ئەشتەر، نیل، و هەڵوێکە وا بە دەور شانۆدا دەسووڕێتەوە. ئەوە ئیلیاس ی ناوە واتە سووڕی بێ بڕانەوەیی ژیان. کاتێ ئەم وزە نووری یە لە ئاودا نوقم ئەبێ لە سەر ئاوی ئەم حەوزەدا دەگۆڕدرێت بۆ کەوانەیەکی حەوت ڕەنگ یان کۆڵەکەزێڕینە (پەڕنو لە تاوسێکدا دەردەکەوێت)، و پاشان لەناو ئەم شانۆ وزەدا هاوسەنگ دەبێت و بەردەوام دەبێت لە گەڕێکی بازنەیی بە شێوەیەکی بێ بڕانەوە، هاوتەریب لەگەڵ تاجی ئانو (ئانوتاش، ئاندو، شیدان، زیندوتا، زەندیگ،گەندەش، ئازادان، هەتاهەتا).

ئەم گەڕە پێچەڵاوپێچی یە خڕخاڵی یە خولخولەییە هەر وەک باسم کرد لە شێوەی هەڵۆدا نیشان ئەدرێ و پێی دەڵێن (ئیلیاخشە، ئەڵەخشە، ئاراخشە، گریاشە، کڵیاسە، هەڵۆی ئانزو).

زانایانی کۆنی ئێمە ئەم دووبارەبوونەوە سووڕی پەیامەکە بە نەمرایەتی ژیانی گەردوونی واتە چەرخ لێکداوەتەوە. ئەم دووبارەبوونەوە سوڕی یەی ئەو پەیامەی کە بوو بە هۆی نەمرایەتی ژیانی گەردوونیمان، بە واتای لەدایکبوونی ماردوخی کوڕی ئێنکی و ئیناننا دێت. لێرەدایە کە ڕۆڵی سەرەکی ماردوخ وەک فریشتەی نەمریی یان بەردەوامیی ژیانی گەردوونی ڕوون دەبێتەوە. بەڵام بۆچی پێی دەوترێت ماردوخ؟

ماردوخ بە واتای دوو مار دێت. ئەم دوو مارە وا ڕەش و سپین هێمای جوولّە و وزە و سووڕی زەمانن. لە ماردوخ دا هەموو شتێک ئەگاتە هاوسەنگی. ماردوخ هێمای ڕۆحی دووەمە. چونکە ئانوبەگ ڕۆحی یەکەمە. هەر لەبەر ئەم هۆکارە بە ماردوخ ئەم نازناوانە درا: ئانوتوخما (تووی ئانو) یان ئەندووا (چاوی ڕەش و سپی ئانو یان چاوی بەڵەکی ئانو)، ئانوی دووەم، ئانوی بچووک، نوری چاوی ئانو.

ئانوتوخما لە شێوەی تەختەیەکی شەترەنجی ڕەش و سپیدا وێنا کراوە کە ٩٠ خانەی چوارگۆشەی هەیە. واتە شەو و ڕۆژ و ماردوخ واتە سنووری نێوانیان. خۆر هێمای ڕۆژە و مانگ هێمای شەو و ماردوخ ڕادەی دەرکەوتنیان لە گەردووندا ڕەچاو ئەکات. بەم شێوەیە ماردوخ تەرازوی هاوسەنگیی ئافراندنە. ماردوخ هێمای بەرەبەیانە.

لەو سۆنگەوە ئانو نوێنەرایەتی سەرەتایی بوون یان ئەزەلیەت دەکات. باڵ (گای باڵدار) ئاماژەیە بۆ ئەو گۆڕەپانە کە ئەم ئەزەلیەتە تێیدا سەرهەڵئەدا. ئێنلیل نوێنەرایەتی شانۆی وزە دەکات، ئێنکی ئاماژەیە بۆ دەستپێکردنی کات و خودی سیگنالّ. نێرگال نوێنەرایەتی دەنگ دەکات، کاشپی هێمای جوڵەیە. ماردوخ هاوتایە لەگەڵ ئەو فرێکوێنسییەی کە لە سیگنالّ (ئێنکی)ەوە لەدایک دەبێت و لە ڕێگەی سروشتی بەردەوام و دووبارەبوونەوەیەوە، وەک بەرجەستەکردنی نەمرایەتی پێناسە کراوە.

بەڵام یەک پرسیار:

ئەو مەیدانە سەرەتایی یە لەکوێیە؟ لە چی پێکهاتووە؟

ئەم پانتا وەک وتم شوێنێکە وا دەرکەوتنی خودا وەک سێیەرێک خۆی لە شێوەی تاریکیدا خستە سەری و دەرکەوتنی ڕۆحی خودا پریشکێک بوو لەم تاریکییەدا. بەڵام سروشتی ئەم پانتا چییە؟

پانتا، وەک ووتم، لە شێوەی دوو باڵدا بڵاو بووەتەوە کە لە چەپەوە بۆ ڕاست درێژ بووەتەوە، کە لە بەردە نەخشینە نووسراوەکەی نارام-سین دا بە ناوی باڵیت تۆمارکراوە.

باڵیت واتە دوو باڵ. لە هەر دوو لای باڵیتدا دوو شێر وەک پاسەوان دانیشتوون. باوباپیرانمان دیوارێکی بەردینان بۆ ڕێزلێنان لە باڵیت دروست کرد کە پانتایێکی سپی درەوشاوە بوو وا لە زێو دروست کرابوو و ناویان نا ئانودیوار، یان ئاندیوار و بە دیوانی پیرۆزی خودای ئافرێنەر دادەنرا. لە ناوەڕاستی باڵیت دا گاودان یان گەردوون هەڵکەوتووە کە زەوی بەشێکی بچووکە لێی.

گاودان یان گادەر واتە ئەو شوێنەی کە گای ئافەریدەی تێدا دانراوە. ئەم گایە دواتر لەلایەن ماردوخەوە قوربانی کرا. ئەم گا بەردینە، کە پێی دەگوترا گا- مانگ -شاخ - ژێی کەوان -تیر یان هوەخشخشەتەرە (زەرتۆشتەر، زەردۆشت، گا-ڕۆح- ئاودار، هۆشە ترێی زێڕین)، لەخۆیدا پارچەیەک لە جەستەی خودای ئافرێنەر بوو و کاتێک لەم بازنەدا دانرا، ڕووناک و گەرم بوو. پاشان سارد بووەوە و پاشان خودا جارێکی تر وزەی بەم گا بەردە بەخشی لە ڕێگەی ئەو میکانیزمەی وا لە سەرەوە باسم کرد و ئەم مانگا بەردینەش تەقییەوە و ڕۆحی ماردوخیش لێیەوە دەرکەوت. ئەو ناوچەیەی دەوروبەری قەڵەمی مانگا کە شێوەی بازنەییە، پێی دەڵێن گادەر(دەرگا یان دەورەی گا، دەروویگا) و زوودەر، زووگر کە بە واتای "سنووری سەرەتای زەمان"ە، لەناویدا جێگیر بووە و فریشتە ی نینگیرسو (سیروان) دەپارێزێ. لە ناوەڕاستی ئەم بازنەدا کە پێی دەڵێن کاکلی یان کەلخو یان کەرکوک، گەردانێکی هەیە کە پێی دەڵێن ئاشوبان یان ئاشێوا کە لە خوارەوە بۆ سەرەوە درێژەی هەیە.

ناوی خۆشە-دەرە یان گەردوشە یان گۆدەرزە، و سەر بە ئێنلیلە، و ئیزەد نینورتا (ئەردووا، ئەردەوان) دەپارێزێت. لەدایکبوونی ماردوخ بوو بە هۆی ئەوەی کە گەردانەکە دەست بە سوڕانەوە بکات. ئاراستەی خولانەوەی ئەم گەردانە(میحوەرە) لە چەپەوە بۆ ڕاستە و بوو بە هۆی خولانەوەی گادەر. بەم شێوەیە گەردوشە و گادەر پێکەوە پێکهاتەی "چەرخو" پێکدەهێنن.

سەری ئەم گەردانە، کە ئانو-خشا واتە تاجی(شاخ) ئانو بەسەریدا هەڵکەوتووە، پێی دەڵێن "مانی جا" و هەڵۆی ئانزو لەوێدا هێلانەی کردووە و کاشپی کوڕی ئێنلیل پاسەوانی ئەم تاجە یە کە لە خۆیدا شاخی زێڕینی گای باڵداڕە. و لای خواروی ئەم میحوەرە کە پێی دەڵێن پاهڵە یان پاکڵە، شوردو-گا (کوردوخا، زاگرۆتە، زکرۆسە، کەڕەسا) و جێ پێی ئێنکی یە، و ئێنکی ئەم گەردانەی لە شوێنی خۆیدا جێگیر کردووە بۆ ئەوەی لە خولگە(دەور، مەدار) دەرنەچێ. ئەو شوێنەی کە پریشکی ڕووناکی خودا لەوێدا دەرکەوت پێی دەڵێن ئانوخشا کە قەقنۆس (ئانوخش، ئەنوش، نۆشێ، شانۆ، خاچێکی درەوشاوە، کەوانەیەکی ڕووناک) بوو. نێرگال کوڕی ئێنلیل پارێزەری پێی ئێنکی یە لەسەر پاکڵە. هەر لەبەر ئەم هۆکارە بە نێرگال ئەڵێن مەرد (مێر، مێهر، مێرخاس، مێرتاق واتە قاییم کەری تاقی ئانو، فیداکار) و هەروەها پاڵەوان بە واتای پارێزەری پاکڵەی کۆڵەکەی گەردوون. لە ڕاستیدا بەم کارە قورسایی هەموو گەردوون دەکەوێتە سەر ئێنکی. ئێنکی هێمای ساردی و خۆڕاگری و زەوییە لە کاتێکدا ئێنلیل هێمای گەرمی و کردار و بایە. بەم تێڕوانینانە پانتای سەرەتاییم بۆ ئێوە ڕوون کردوەتەوە کە پێشەکی بوو بۆ ڕووداوی دروس بوونی کاتە واتە (دەرکەوتنی ڕۆح و مادە).

کۆنترین ناوی قەومی پەیوەست بە زۆرەوانیەکانەوە دەگەڕێتەوە بۆ هەزارەی دووەمی پێش زایین، کاتێک لە ڕۆژئاوای دەریاچەی وان لە کوردستان گەلێک بە ناوی " خاتی" یان تاقی ناسراوبوون. ئەم نازناوە ئاماژەیە بۆ هەمان ئەو خاچی ڕووناک (ئەلی-خاچ) یان گومەزی مانەوی و بابەتی شوردوگا یان کوردوخا، کە دەرکەوتەی(تجلی) زەمینی دەرباری پیرۆزی ئانوبەگ، باوکی فریشتەکانی ئەنوناکیە.

خاتییەکان شارستانیەتێکی سەرنجڕاکێشیان بەم ناوە دروست کرد پاشان لە ژێر ناوی هیتیتە (تەختی) نزیکەی هەموو ڕۆژهەڵاتی ناوەڕاستیان هێنایە ژێر کۆنترۆڵی خۆیان. هێمای باڵیت یان باڵدوی نەخشاو لەسەر سنگیان لە دەقە کۆنەکاندا تۆمار کراوە. خات واتە تاقی گەردوون دەبێ بە تەختی شاهەنشایی ئانو.

ئێستا تێگەیشتن پانتای یەکەم یانی چی، بەڵام دەبێ سروشتی گای ناوەڕاستی ئەم پانتا بۆ ئێوە ڕوون بکەمەوە، ئەو گاباڵداڕە وا بە هو-وە-خش-شە-تەرە ناسراوە...

هو بە واتای گا

وە بە واتای هەیڤ، مانگ دێت

خش بە واتای ڕاخوشین، مار، خاچ، کەوانە، قۆچ (شاخ)

شە بە واتای ژێی کەوان، واشە، باز، پەیام

تەرە بە واتای تیر، ئاسۆ، هێڵ

ئەم پێنج شتە ئاماژەن بۆ پێنج توخمەکەی خاک، ئاو، با، دەنگ و ئاگر. گا خاکە، مانگ ئاوە، مار ئاگرە، ژێ دەنگە و تیر بایە. ئێمە ئەم ڕستە مەتەڵییە لە سۆنگەی دوو هێمای گا و مارەوە شی ئەکەینەوە:

شاخی گا- مانگ- مار- ژێ ئاماژەیە بۆ تەختی پیرۆزی ئانو، بە واتای پانتای سەرەتاییدا و تاجەکەی لە ئەبەدیەت (هەتاهەتایی بوون)دا، گەوهەری سەر تاجەکەی لە نەمرایەتیدایە ، ئەم گا کە گەوهەرێکی ئاوداڕە، هێمای ژیانی هەتاهەتاییە و مەردوخ لە ناو ئەم گەوهەرە ئاوداڕەدا لەدایک بووە.

فۆرمولی هو-وە-خش-شە-تەرە (ئانوگەڵبات، گای باڵداری ئانو، پانتای سەرەتایی) بە واتای شوشی مانگ (هێلال) دێت وا لەسەر هێڵی ئاسۆدا کەوتووە بە پشتدا کە هەمان حەوزی ئیناننا یان گاوەشتەر (کاشتەرە، ترکاشە)یە. ئەمەش بەو مانایەیە کە ئەو گا لە ناوەڕاستی حەوزی ئیناننادا دانراوە. هەر بۆیە پێی دەڵێن

گاوتەر یان گەوهەر بە واتای جەوهەری ژیان و بەشێکە لە جەستەی خودای ئافرێنەر. ئەم گا کەوتووە بەلادا. بەڵام بۆچی جەوهەری بوونی خودا شێوەی گای وەرگرت؟

ئەگەر لە دەقە سۆمەرییەکاندا ورد ببیتەوە لە ئێنکی، ئەیبینی کە پێی لەسەر دیوارێکە و گایەک لە ژێر پێیدا خۆی داوە بە زەویدا. کی بە واتای گا یان کەڵ(گاڵ بە سوومەری). لە ڕاستیدا ئێنکی بە واتای ئانو-کی یان ئان-کی دێت. ئانو باوکی ئێنکی یە. کەواتە ئێنکی واتە بەشێک لە وزەی ئانو کە لە دیواری زەماندا خۆی نیشان ئەدا. بەڵام دیواری زەمان(پەردیوار، پەردیوەر بە کوردی مۆدێرن)، وەک ووتم، هەمان ئەو پانتا سەرەتایی یە کە پێی دەڵێن باڵیت یان دووباڵ و لە ناوەندەکەیدا گا ڕاوێستاوە(ثابت). کەواتە دوباڵ یان بالیت دیوارەکەیە و گا دانیشتووەکەی نێوی هەمان گایە لەناو باڵیتدا.

سەرنج بدە وشەی گا یان کەڵ(bull) هەمان گای ناو دیواری زەمان واتە باڵ یان باڵیت (ballit)ە کە لە کۆندا چووەتە ناو زمانی ئینگلیزی. کاتێک دەڵێم زمانی کوردی دایکی هەموو زمانەکانی ڕۆژهەڵاتی ناوەڕاست و ئەوروپایە هیچ خێرێکی مادی و مەعنەوی بۆ من تێدا نیە. من تەنیا ڕاستیەکان ئەخەمە ڕوو و هەر ئەم وشەیە وا باسم کرد نموونەیە بۆ ئەم قسانەم.

زاگرۆس ناوەکی ژیانی مرۆڤە و زاگرۆس بە واتای شوێنی لەدایکبوونی کورد دێت. و کورد کۆنترین یەکەی مرۆڤیی جیهانە و پێغەمبەرانی کۆن تا ئیبراهیم و دوای ئەو زەردەشتی سەکایی، مانی ی گۆران، مزدەکی خۆشمژدە و بەندۆس (بەندەهۆش، مەندەهۆش)ی کورد هەموویان سەر بەم خاکەن. گەلانی تری ڕۆژهەڵاتی ناوەڕاستیش لق و پۆپی ئەم دارە دێرینەن. کورد ڕەگی ئەم دارەیە، چونکە ڕەگ و ڕیشەی پتەوی لە زاگرۆسدا داکوتاوە. باڵیت یان دوو باڵی ئاوەڵای دروست کراولە پێست، بە واتای تۆماری ئافراندن بوو. بەم شێوەیە باڵیت هەم ئاماژە بە پەرتووکی دروستکردن دەکات کە لە پێستی گا (چەرم-گا) دروستکراوە، هەروەها مەتافۆرێکە بۆ دیواری زێوینی درەوشاوە کە پێی دەڵێن پەڕ-زوو-وە یان پەرزین(پەرژین) واتە قەڵغانی زوو. لە کتێبی مینوی خرەد دا بە گاڵتەوە ئاماژە بەم دیوارە کراوە. ئەم دیوارە تۆماری ئافراندنە چونکە لە ئەودیوی ئەم دیوارەوە بوو کە شکۆمەندی خودا لە شێوەی تاریکی سەرەتاییدا دەرکەوت و چیرۆکی زەمان دەستی پێکرد.

لە بنەڕەتدا قەڵغان یان سپەر لە زمانی ئینگلیزیدا بە واتای زوبار (Zu Fence) بەکارهێناوە و لە کوردیدا و بەو پێیەی ئەم دیوارە لە زیو دروستکراوە، زوپەر یان زیوبەر بە واتای دیواری زیوین بووە لە کوردیدا. لە زمانی فارسیدا بە زیو دەڵێن " نقره" و بە گشتی سیپار کە فێردۆسی بە پارسی ناوی دەبات، ئاماژەیە بۆ

مەزارگەی پیرۆزی زووڕەوانی یەکانی میزۆپۆتامیا. هەر وەک باسم کردووە بە زووڕەوانی یەکانیان دەگوت هەنوخی و لە بنەڕەتدا، هەڵوێستی فێردۆسی بە گوێرەی وشەکانی ناوشێعرەکانیدا دژە زوڕەوانی یە. فێردۆسی بە هەنووخیەکان ئەڵێ "خەیونی".

لە ماوەی حەفتا هەشتا ساڵی ڕابردوودا، پان ئێرانیستە فارسی زمانەکان وا تێگەیشتوون کە خەیونی یەکان هەمان هونەکانی ئاسیای ناوەڕاستن، بێگومان ئەمەش بە تەواوی هەڵەیە. ئورارتویی یەکان خۆیان بە خیوینی دەزانی، بۆیە ئەوان هەنوخی بوون.

هەروەها زەردەشتی سەکەیی لە سەرەتادا هەنوخی بووە، بەڵام دواتر پەیوەندی بە مەزهەبی زوودەری یان مەزدە-یەسن (مەژداکی، مەشیاخی)ەوە کردووە و بەڵێنی "نەمرایەتی" بە خەڵک داوە. هەر لەبەر ئەم هۆکارە لەلایەن ئەنۆخیەکانەوە کوژرا وا لە بنەڕەتدا زۆرینەی خەڵکی ڕۆژهەڵاتی ناوەڕاستیان پێکهێنا بوو. بەڵام ئەگەر بگەڕێینەوە سەر ئەو کەڵگا وا لەناو دیواری زەماندا خۆێ خۆش کردووە واتە جێگیر بووە، دەڵێین: ئەم گا نازناوی خۆشە ترێ، گەودان، دەنگە ی هەبووە لە زمانی ئینگلیزیدا پێی ئەڵێن: Cluster واتە بۆڵە ترێ. خۆشە، هۆشە، بۆڵ (Cluster) ئاماژەیە بۆ کۆمەڵێک پێکهاتەی هاوشێوە (گێندە، دەنکە با دەنکە) کە کۆبوونەتەوە، لە تەنیشت یەکترەوە جێگیرکراون، یان لە نزیکەوە پێکەوە کاردەکەن.

ئەم دەستەواژە بە گوێرەی ئاراستەی بەستێنی پەیوەندیدارەوە چەند تەوەرە باسی هەیە. بۆ نموونە ئەتۆم پێکهاتەیەکی بەم جۆرەی هەیە. لەگەڵ سەرنج بە پێکهاتەی دوودانگە (لاکێشە، مستطیل)یی دیوارەکە کە ئێنکی پێی ناوەتە سەر درێژاییەکەی، وا تێئەگەین کە ئەم ئەتۆمە سڕ(خنثی) یان پەسیڤ نیە و ژمارەی پڕۆتۆن و ئەلێکترۆنەکانی یەکسان نین. پێی ئێنکی لەسەر درێژاوای دیوارەکە بەو مانایە کە :درێژایی دیوارەکە ئاماژەیە بۆ بارگە(یۆن)ی ئەلێکترۆنی نێرانەی چالاکی ئەم ئەتۆمە وا وەک هەور دەورەی ناوکی ئەتۆمەکەی داوە وا پرۆتۆنەکەی لە ناودایە. چەن ساڵ پێس ئێستا نووسیم کە پێکهاتەی ئەم کەڵگا (وا بە ڕێکەوت بە گا-چەرمو یان گا سپی یەکە ئاماژەم بە پێستە سپییەکەی کردبوو) هەورین-ە واتە وەک هەور وایە.

کەواتە ئەو کەڵگای لە سای دیوارەکەدا دانیشتووە، ئەو گایەی کە ئێنکی پێی خۆی بە سەریدا داناوە بە سەر دیوارەکەدا، لە ڕاستیدا خۆشە یان هۆشەترێ کەیە واتە هێمای ئەتۆمیانەی ئەم گایە یان بارگە(یۆن)ێک نەرێنیە واتە ئەلیکترۆنە، یان ئان-یۆنە.

بۆچی ناوی، ئان یان ئانو، پەیوەستە بەم ئان یۆنەوە؟ ئاخۆ ئانو ئاماژەیە بۆ جەوهەری یەکەم ئەتۆم؟ نازانم، بەڵام ئەمە بەڵگەهێنانەوەیەکی ژیرانەیە.

و هۆکاری وێناکردنی گا لەم پێکهاتەیەدا وەک دەرکەوتنی بنەمای جەوهەری ئافراندن کە بە قەد نقورچکێکە لە گۆشتی جەستەی خودا، سروشتی پیاوانەیەتی کە لە زاراوەی زانستیدا پێی ئەڵێن ئانیۆن. کەواتە پەروەردگاری ئافرێنەرگا نەبوو، بەجۆرێ وا گومڕا ببین کە وا بیر بکەینەوە کاتێ خودای ئافرێنەری نادیار تەنۆلکەیەکی لە پاڵووی خۆی کردەوە، بە شێوەی خۆی بکەوێ.

ئەی خودای ئافرێنەر! و ئەی دەرکەوتەی شەوقی خودا ئەی ئانوبەگ و ئەی ئێنکی ی ئارام و ئەی خوسرەو میکاییل و ئەی فریشتەکانی ئانونناکی، بڵێی بکرێ ئەم مرۆڤانە بێنە ناو دنیای ژیربوونەوە تا بڕوایان پێ بێت شێوازی ژیانیان بگۆڕن؟

ئێستا ئێمە لە شەو(پانتای سەرەتایی)، دەسپێکی زەمان، بێ بڕانەوەیی و بەیانان(باینجا) و ڕۆژی فریشتەکانی ئانونناکی تێگەیشتوین، بەڵام سەبارەت بە ئەبەدیەت و ڕۆژ و لۆژیکی دروست بوونیانەوە هیچمان نەگوتووە. کەواتە با دەس بکەین بە شرۆڤەی ئەم بابەتەیش:

بەڵام ئەبەدیەت(هەتاهەتایی بوون) ئاماژەیە بۆ ڕزگاربوون لە سووڕی بێ بڕانەوەبوونی زەمان- حاڵەتێک کە وەک بێ زەمانی دەردەکەوێت. ئەم ڕزگاربوونە لە یەکگرتوویی لەگەڵ سەرچاوەی وزە واتە خۆردا بەدەست دێت کە لە ڕاستیدا وەک دەروازەیەک بۆ ناو داڵان و ڕێڕەوی مێتافیزیکی دەسەڕۆیی مادی خودا ڕەفتار دەکات.

دەکرێ هەتاهەتایی بوون(ئەبەدیەت) وەک جۆرێ چاوهاوردە کردن(تجسم ذهنی) لە شێوەی یادەوەری دا پێناسە بکەین؛ بەڵام ئەم لێکدانەوەیەش ڕەگ و ڕیشەی لە هەست و خوستە مرۆڤیەکەی ئێمەداهەیە. ئەمەش بەو مانایە کە هەبوون لە سنوور و پانتای خەیاڵ و مەرز و بازنەی چەمک دا جێی گرتووە. ئەمەش قۆناغی پێش دروستکردنی مادەیە لەلایەن خودای ئافرێنەرەوە.

ئەم شوێنە خاڵی ناوەڕاستی نێوان نادیاربوونی خودای ئافرێنەر و دەرکەوتنە ساتەوەختیەکەی ئەو خودا نادیارە وا ناوی "ئان" یان "ئانو"ە، لە شێوەی پێناسە و بوون. بەڵام ئەی "نەست" – واتە دەسەڕۆی نەبوون - لە کوێدایە؟

زۆر سادەیە: ئەو شتەیە وا بە "نەوریایی" ناسراوە. هەرچەندە ئەم دەسەڕۆ و پانتا لەناو هزری خودادایە، بەڵام لەناو کای خەیاڵ و چەمکی خودادا بوونی هەیە، و لەناو ترانسی ڕۆحی مرۆڤدا جێگیر کراوە، بەڵام لە ناو "ئانو"دا نیە. پێشتر ووتم ئانو فەرمانداری(کۆنترۆڵچی) پانتای سەرەتایی پێش زەمانە کە وەک ژێرخانێک بۆ کاتە فیزیکیەکان کاردەکات.

لە ئەنجامدا، بە بەراورد بەم ئەزەلیەتە، سەرچاوەی ئەو ناوەڕۆک و بابەتانە لە نائاگاییدان وا بناغەی بوونی ئێمە پێکدەهێنن و لە مێشکی مرۆڤدا سەرهەڵدەدەن؛ هەر بۆیە، ئەوانە وەک گریمانە (پێی وابوون) لێکدەدرێنەوە. ئەم گریمانەیە لە بنەڕەتدا نەبوونە- چونکە گریمانە و نەبوون یەک واتان و یەکێکن.

هەندێ جار گریمانەکانمان دەگۆڕدرێن بۆ ڕاستیی- ئەمە چۆنە؟ هەڵە مەکە! بێ گومان ئەمە پەیوەندی بە دیاردەی تێلێپاتیەوە هەیە، کە پەیوەندی بە میتافیزیکەوە هەیە- یان کایەی پێش ئەبەدی. لە کوردیدا بە تێلێپاتی ئەڵێن "سروش".

بەم جۆرە سروش مانای خۆی لە تان و پۆی خودی هەبووندا دەدۆزێتەوە، نەک لە تەنها گریمانەدا، وا ڕەگ و ڕیشەی لە ناوریایی ئێمەدا هەیە. ئەم بابەتانە زۆر تەکنیکی و ورد و ئاڵۆزن؛ لە سۆنگەوە، تێگەیشتن لەم جۆرە چەمکانە - لەوەتەی مرۆڤەکان بۆ یەکەمجار دەستیان کردووە بە بەکارهێنانی مێشکیان - بە بەردەوامی سەلمێنراوە کە قورسە و زۆرجار دەبێتە هۆی هەڵەی کارەساتبار لە لۆژیک(منطق)ی هەبووندا.

"زو+ڕەوان" واتە "ئەزەل + جووڵەی ڕۆح". خاڵێکی بەڕاستی سەرنجڕاکێش ئەوەیە کە وشەی "ڕەوان spirit" لە ڕاستیدا بەلاتین کراوەی دەستەوشەی "زوپیر"ە وا نازناوێکە بۆ "ئێنکی" کە لەگەڵ خەنۆخ، هەنۆخ یان جوبرەییل یەکێکە و فەرمانڕەوای "زووڕەوان" یان " خاڵی دەسپێکی زەمان"ە.

زووپیر وشەیەکی کوردی یە: زوو= سەردەمی سەرەتایی و پیر= کۆن.

دەمەوێ سەرنجی خوێنەرانی غەیرە ئێرانی و فارسی زمان بۆ ئەو ڕاستییە ڕابکێشم کە دەستەواژەی *زووڕەوان*- وەک ئەوەی من نووسیومە- فۆرمێکی دروستە، بە پێچەوانەی ئەو وەشانەی کە بەرنامەنووسە فارسی زمانەکان لە ویکیپیدیای ئینگلیزیدا دایانناوە: زورڤانیزم دا بەکاری دەهێنن.

هەتا ئەم چەند ساڵەی دوایی کە ڕوونکردنەوەیەکم پێشکەش کرد، ئەوان مانای ئەم وشەیان نەدەزانی. ئەمە پەیوەندی بە لووتبەرزی نەتەوەییەوە نییە؛ من ئەمە بۆ ڕۆشنکردنەوەی مێشکی هەمووان دەڵێم- جا چ ئێرانی بن چ ئێرانی نەبن.

هێما کۆنەکانی ئایینی دیاری هەناوی(باطنی) واتە زووڕەوانی بریتین لە ئەنوش(قەقنۆز)، هەڵۆ و کۆتر، هەروەها گا، ئەسپ، پشیلە، شێر، مار، بەور، بەراز، قاڵاو، سەگ، گورگ، کۆترە باریکە، تاوس، کەڵەشێر و پلنگ.

هەروەها تاق و ستوون هێما زۆر پیرۆزەکانی بارەگای خودان واتە ڕواڵەتێکی شکۆدارن لە هێزی خودای نەبینراوی ئافرێنەر.

بە گشت سەرنجڕاکێشی لە گێڕانەوەدا و لە چیرۆکوانی دا وا لە تۆمارەکانی "پەرتووکی هەنۆخ" و "پەرتووکی یوبیل" و چیروانۆکەکانی مەزۆپۆتامیا و هیتیەکاندا هەنە، من بۆ خۆم باوەڕی ئایینیم بەو دەقانە نیە. تەنانەت ئەگەر ئەو ڕووداوانەی تێیدا باسکراون لە ڕاستیدا ڕوویاندا بووبێ، ئەوا بناغەکانی باوەڕم بە خودای دروستکەر،و شکۆی هێزی ئەو خودا لە ڕێگەی فریشتەکان و گەردوون و مرۆڤایەتی یەوە پێکناهێنن.

ڕاستی کۆتایی - و ناسینەوەی - لە دەرکەوتنی تاریکایی و دەرکەوتنی ڕووناکی لە دڵی هەمان تاریکاییدا شاراوەتەوە؛ چونکە ئەم تاریکی یە سێبەری هەبوونی خودای ئافرێنەرە، وئەو ڕووناکیەی لێی هەڵدەستێ، ڕوخسارێکە(جلوە) لە سروشتی ڕووناک و ئایەن(شفاف)ی ئەو خودا. تەنانەت ئەو ئایەنی و ڕووناکی یە تەنیا دەرکەوتن و ڕوخساری ماکی گەوهەری پەروەردگارن، چونکە خودای ئافرێنەر لە سەرووی ئەوپەڕی هەر جۆرە ئایەنی و ڕووناکی و تیشک دایە.

کەس نەیبینیوە و کەسیش ناوی نازانێ. ئەو خودای ئافرێنەرە؛ بۆ ئەوەی بتوانین هەستی پێ بکەین، ئەو ناونیشانەکانی دابین کردووە کە لە ڕێگەی دەرکەوتە مادی و هەستپێکراوەکانەوە، ئەو ناونیشانانە ئاماژە بە خۆی دەدەن. بەوەیشەوە، ڕاستەقینەی گەوهەری هەبوونی ئەو بە نادیاری ماوەتەوە و لە دەرەوەی دەسەڵاتی هزر و تێگەییشتنی ئێمەدایە و چەندە خۆشە بەو پێناسەی وا پێشتر ئاماژەم پێداوە باسی بکەم.

ئەمەیە ناسینەوەی ڕاستیی خودا- نەک ئەو ئامۆژاریانەی وا بە خەڵک ئەڵێن بە پێی ڕاست بچنە ناو ئاودەستەوە و دواتر ناوی خودا بێنن. ئەمە زانینی ڕاستەقینەی خودایە- نەک ئەو ئامێژیاریانەی کە بە خەڵک دەڵێن بەناوی خوداوە داگیرکاری خاکی کەسانی تر بکەن و دارایی و سامانی دانیشتووانەکەیان تاڵان بکەن...

من ئەدوێن (Narrator)ی ئەو پەندە ڕەسەنە دێرین و کۆنانەم وا ئەوەشنە سەر بابەتی "بڕوا بە گەوهەری ڕاستەقینەی هەبوونی خودا"، ئەو باوەڕەی وا ڕەگ و ڕیشەی لە فامێکدا هەیە کە لە هزر و تێگەییشتن و جوانی یەوە هاتووەتە بەرهەم، و ئەوانیش هەموویان لە هاوسەنگی دا خۆ ئەنوێنن.

من بەڵێنی بەهەشت و دۆزەختان پێ نادەم؛ بەڵکو پێتان دەڵێم هەم خودا و هەم ئێوە شوێنی ڕەوای خۆتان هەیە. بە ئارامی و دادپەروەری بژین، دوور لە ئیرەیی و چنۆکی و فێڵ.

دنیا جێگای هەیە بۆ هەموان. هەوڵ بدە بە دەستپاکی بژیت. هەرگز ڕووی دۆستێنی ناکەمە ستەمکاران.

من سازش لەگەڵ درۆزنەکان ناکەم. من خودای ئافرێنەر پشتیوانیمە. ئەو دادپەروەرە و دەزانێ کە لەم جیهانە مەترسیدارەدا – ئەو شوێنەی کە ڕەوانە هەرە بێ بەزەیی و توند سرووشتەکان، لە کراسی سیمای مرۆڤ و بە ڕواڵەتێکی ڕازاوە و فریودەر و فێڵباز، هەوڵدەدەن زاڵبن بەسەر وڕەی ڕاستەقینەی مرۆڤایەتیدا - واز هێنان لە کەسێکی وەک من، هاوشێوەی بەرخێکی بێ بەرگری لەنێو گورگە برسیەکاندا، پێچەوانەی یاسا نەگۆڕەکەی ئەبێ. ئەو منی پاراستووە، من دەپارێزێ و هەر ئەیشپارێزێ.

ئامین!